

Č e s k á
katolická agenda

čili

rituál římskopražský

v českém překladu

od

kněze církevního.

V PRAZE.

Nakladatel kněhkupectví: I. L. Kober.

1872.

Knihy české,

jež lze dostati v kněhkupectví: I. L. Kober v Praze,
jakož i ve všech kněhkupectvích a u všech jednatelů
kněhkupeckých:

Biblií svatá čili Písmo svaté starého i nového zákona Božího.

Dle nejlepších starších výkladů k tisku připravil

P. Fr. S. Bezděka.

Celý spis složen jest z tří dílův (I. 1—10., II. 11—22., III. 1—8.)
nebo 30 sešitův, každý s velkým obrazem na silnějším papíře,
po 36 kr.

S 13. sešitem obdrží každý odběratel velký ocelorytecký obraz
„**Svatá rodina**“ co premii zdarma.

Jednání a dopisy konsistoře katolické i utrakvistické.

K vydání upravil prof. Dr. **Klement Borový.**

Díl I. sešit 1—5. (400 str.) Sešit 48 kr.

Řeči nedělné, svátečné a příležitostné po celý rok.

Sepsal **František Daneš,**

far. na Peruci, kníž. arcib. vikář Novostrašecký, tit. konsist. rada.

Nové, laciné vydání.

v. 8. (272 str.) 1 zl. 60 kr., vázané v plátně 2 zl. 20 kr. nebo
ve 4 sešitech po 40 kr.

Dějiny zjevení Božího v Novém Zákoně.

Pro mládež gymnasiální v cís. Rakouském.

Zčeštil

Matěj Procházka,

c. k. učitel gymnasiální v Brně.

S 2 přílohami.

~~S~~ *Spovolením nejdůstojnějšího arcibiskupského ordinariátu v Praze.*

v. 8. (XII a 280 str.) 1 zl. 40 kr., váz. 1 zl. 58 kr.

ČESKÁ
KATOLICKÁ AGENDA

čili

rituál římsko-pražský

v českém překladu

od

kněze církevního.

V PRAZE.

Nakladatel kněhkupectví: I. L. Kober.

1872.

Připomenutí.

Podávajíc tuto velebnému duchovenstvu v Čechách tiskem poprvé překlad římsko-pražského ritualu, z něhož jsme prozatím jen nejn nutnější funkce přeložili, — an svým časem snad nového opraveného církevního vydání (poslední je již hned od r. 1700) u nás se dočkáme, jež bychom pak teprv celé a úplně v českém znění podali, — prosíme při tom hned o laskavé poshování s prací touto, jež nás za příčinou mnohých starobylých názorů církevních a celého latinského ducha v původním obřadním textu nemalých obtíží stála. Soudnému posuzovateli připomínáme jen na příklad některé exorcismy při křtu a při svěcení vody, jakož i některé modlitby vůbec, zvláště při žehnání snoubenců, o křížových dnech a jiné, jež pro zvláštní způsob latinských rčení a pro hromadění slov duchu naší řeči jsou na závalu. A pakli jsme přece při tomto prvním uveřejnění obřadní rukověti všude nedostihli přiměřeného snad překladu, ač jsme k věrnosti jeho co

možná všude přihlíželi: kojíme se aspoň tou nadějí, že nyní aspoň snáze a pohodlněji bude, stávající již tento text v nedostacích a vadách jeho opravovati i doplňovati, a vskutku bylo by nám velmi milé, kdyby horliví duchovní správcové v Čechách všeliká opravná pokynutí, za něž již napřed vroucí díky vzdáváme, do skladu obětavého nakladatelstva tohoto díla laskavě zasílali si neobtěžovali, an jen takto bude možná jednou věrný a správný překlad celého ritualu duchovenstvu Českému podati.

Víme sice také dobře, že stává již mnohých a dobrých překladů podobných, zejména jednotlivých oddělení z ritualu, než tyto nacházejí se s malou jen výminkou vesměs až doposud v rukopise; a proto myslíme, že tedy tímto uveřejněním zavděčíme se nemálo, jelikož aspoň již jednou bude učiněn konec tomu mnohonásobnému překládání, namahavému opisování a právě proto rozličnému obřadování, jemuž ovšem nebylo se možná dosavad vyhnouti.

Proto poroučíme skrovnou tuto svou práci laskavé přízni a shovívavosti našeho českého kněžstva v duchovní správě, přejíce si jen a prosíce za to Pána Boha, aby posloužila především ke cti a chvále jeho, při tom pak aby přispěla milému našemu lidu Českému, k lepšímu pojmutí svatých obřadů církevních vůbec a k rozšíření vroucnější jeho při nich pobožnosti zvláště.

Na den sv. Václava patrona a dědice
České země r. 1870.

Překladatel.

I.

Křest.

(V síni chrámu.)

Kněz: Kterak tomu dítěti chcete říkati?

Kmotr: N. *

Kn. N. co žádáš od církve Boží?

Km. Víru.

Kn. A víra co tobě dá?

Km. Život věčný.

Kn. Chceš-li tedy vjíti do života (věčného), zachovávej (Boží) přikázání. Miluj pána Boha svého z celého srdce svého, a z celé duše své, a ze vší mysli své a bližního svého jako sebe samého.

Kněz na to třikrát jemně vydechne v obličej dítěte, říkáje při tom:

Odstup od něho zlý duchu, a postup místa Utěšiteli Duchu svatému.

* Otázka tato není v rituale římském, avšak v rituale římskopražském od r. 1700 se nachází.

Potom palcem děláje znamení sv. kříže na čele a na prsou dítěte praví

Kněz: Přijmi znamení (sv.) kříže jak na čele † tak i na † prsou (srdci), drž se víry v přikázání Boží a takových buď mravů, abys již nyní chrámem Božím býti mohl.

Modleme se:

Prosby naše prosíme, Pane, milostivě vyslyš a tohoto vyvoleného svého N., jenž vtisknutím kříže Páně znamenán jest, ustavičnou mocí svou opatruj, aby zachováváje počátky velikosti slávy tvé (víry tvé), ostfíháním přikázání tvých k slávě znovuzrození (křtu) dojítí zasloužil. Skrze Krista Pána našeho.

L.* Amen.

Nato vstáhne ruku nad hlavou dítěte řka:

Modleme se:

Všemohoucí věčný Bože, Otče Pána našeho Ježíše Krista, račiž vzhlednouti na tohoto služebníka svého N., jehož jsi ku počátkům víry povolati ráčil, zapuď od něho všecku slepotu (zatvrzelost) srdce, znič všecka osidla pokušitele, jimiž byl sepjat, otevři mu, Pane, dvéře (pramen) milosti své, aby znamením moudrosti tvé obdařen, všech zlých žádostí prost byl, pro příjemnou vůni přikázání tvých radostně tobě v církvi tvé sloužil, a den ode dne prospíval. Skrze téhož Ježíše Krista Pána našeho Syna tvého, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh na věky věkův.

L. Amen.

* Písmenem tím znamenáme odpověď jižto na místo lidu buď kůr neb ministrant říká.

Nato kněz zehná sůl, není-li již zehnána, řka :

Zažehnávám tě stvořená (od Boha) soli ve jmenu † Boha otce všemohoucího, a v lásce † Pána našeho Ježíše Krista a v moci † Ducha svatého. Zažehnávám tě skrze Boha živého †, skrze Boha pravého †, skrze Boha svatého †, skrze Boha †, jenž tě k ochraně lidského pokolení stvořil a pro lid, blížící se víře tvé, od služebníků svých posvětili kázal, abys ve jmenu svaté Trojice učiněna byla spasitelným tajemstvím (prostředkem) k zapuzení nepřítele (zlého). Pročež prosíme tě, Pane Bože náš, abys tuto stvořenou (od tebe) sůl svěcením svým posvětil a zehnáním svým † požehnal, by se stala všem, kdo ji budou přijímati, dokonalým lékem, zůstávajíc v životě jejich ve jmenu téhož Pána našeho Ježíše Krista, jenž přijde živé i mrtvé i svět ohněm souditi.

L. Amen.

Potom pustí kněz něco zehnané soli v ústa dítěte, řka :

N. přijmi sůl moudrosti, ať jest ti smířením pro život věčný

L. Amen.

Kněz. Pokoj s tebou.

L. I s duchem tvým.

Modleme se :

Bože otců našich, Bože stvořiteli vši pravdy, pokorně tě prosíme, abys na tohoto služebníka svého milostivě vzhlédnouti ráčil, a jej, an tohoto prvního pokrmu soli okusil, déle lačněti nenechávej, by nebeským pokrmem tvým naplněn byl a tak vždy duchem horlivý a nadějí utěšen jsa, tvému jménu vždy sloužil. Dovedť jej, prosíme, Pane, ku koupeli

znovuzrození, by s věruými tvými odměny věčné, kterou jsi zaslíbil, dosáhnouti zasloužil. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

Kněz. Zažehnávám tě zlý duchu ve jmenu † Otce, i † Syna i † Ducha svatého, abys odstoupil a se vzdálil od tohoto služebníka Božího N.; nebo sám ten ti, zlý duchu, poroučí, jenž nohama svýma po moři chodil a tonoucím Petrovi pravici svou podal.

Protož uznej, zlý duchu, odsouzení svého a vzdej čest živému a pravému Bohu, vzdej čest Ježíši Kristu, Synu jeho, a Duchu svatému, a vzdal se od tohoto služebníka Božího N., poněvadž jej sobě Bůh, a Ježíš Kristus, Pán náš, k své svaté milosti i požehnání a k studnici křtu (svatého) povolati ráčil.

Nyní kněz palcem kříž znamená na čele dítěte, pr.:vi:

A toto znamení svatého kříže †, jež mu na čele vtiskneme, neopovaž se, zlý duchu, nikdy porušiti. Skrze téhož Krista Pána našeho.

L. Amen.

Nato drží kněz ruku nad hlavou dítěte a říká:

Modleme se.

O věčnou a nejspravedlivější milost tvou, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, Bože věčný, původe světla a pravdy, prosím pro tohoto služebníka tvého N., abys jej osvítili ráčil světlem moudrosti své, očisť jej a posvět, uděl mu pravého umění, aby hodným učiněn jsa milosti křtu tvého, držel se pevné naděje, pravé rady a učení svatého. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

Potom kněz vloží konec štoly na dítě a uvíděje je do chrámu, praví:

N. Vstup do chrámu Páně, abys měl účastenství s Kristem v životě věčném.

L. Amen.

Vstoupivše do kostela modlí se kněz i kmotři, jdouce ku křtitelnici, společně na hlas:

Věřím v Boha. atd.

Otče náš. atd.

A pak, nežli přistoupí ku křtitelnici, praví:

Kněz. Zažehnávám tě, všeliký duchu zlý, ve jmenu Boha Otce † všemohoucího, a ve jmenu Ježíše † Krista Syna jeho, Pána a Soudce našeho, a v moci † Ducha svatého, abys se vzdálil od tohoto stvoření Božského N., jež Pán náš do svého svatého chrámu povolati ráčil, by se stalo chrámem Boha živého, a aby Duch svatý v něm přebýval. Skrze téhož Krista Pána našeho, jenž přijde živé i mrtvé a svět ohněm souditi.

L. Amen.

Potom kněz prst omoče v s'íně své dotýká se uší dítěe; říká:

Efeta, to jest otevři se.

Nato dotkne se nosu říkáje:

K vůni libezné. Ty pak, pokušiteli, odstup, nebo soud Boží se blíží.

Kněz: Odříkáš se zlého ducha?

Kmotr: Odříkám.

Kněz: I všech skutků jeho?

Kmotr: Odříkám.

Kněz: I vši pýchy jeho.

Kmotr: Odříkám.

Nato kněz omočí palec v oleji křtěnců a maže dítě na prsou i mezi lopatkama na způsob kříže, řka:

Maži tě † olejem spasení v Kristu Ježíši Pánu našem. abys dosáhl života věčného.

L. Amen.

Zde odloží kněz štolu fialovou a vezme bílou, když byl baelnou utřel pomazané údy dítěte a palec svůj, načech táže se:

Kněz: N. Věříš-li v Boha Otce všemohoucího, stvořitele nebe i země?

Kmotr: Věřím.

Kněz: Věříš-li v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, narozeného a ukřižovaného?

Kmotr: Věřím.

Kněz: Věříš-li v Ducha svatého, svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchův odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný?

Kmotr: Věřím.

Kněz: N. chceš-li pokřtěn býti.

Kmotr: Chci.

Nato kněz třikrát teje vodu na způsob kříže na vrch hlavy dítěte, při tom praví:

Kněz: N. já tě křtím ve jmenu Otce †, i Syna †, i Ducha svatého †.

Pak omočí palec ve sv. křížmu a maže dítě na temeni hlavy ve způsobu kříže, řka:

Kněz: Všemohoucí Bůh, Otec Pána našeho Ježíše Krista, jenž ti z vody a Ducha svatého z novu naroditi se dal, a jenž ti odpuštění všech hříchů

udělil, sám pomaz tebe † křížmem spasení (*zde maže*)
v témž Ježíši Kristu Pánu našem k životu věčnému.

L. Amen.

Kněz. Pokoj s tebou.

L. I s duchem tvým.

*Utře bavlou místo na hlavě dítěte a palec svůj, podává
na hlavu jeho bílé roucho, říká:*

Přijmi roucho bílé, a přines je bez poškrvny
před soudnou stolicí Pána našeho Ježíše Krista, abys
dosáhl života věčného.

L. Amen.

Nato podá kněz kmotrovi svíci, říká:

Přijmi hořící svíci a bez úhony zachovej tento
(svatý) křest svůj, zachovávej Boží přikázání, abys,
až Pán přijde na svatbu, mohls mu jíti vstříc se
všemi svatými v království nebeském, a abys dosáhl
života věčného a živ byl na věky věkův.

L. Amen.

Kněz. N. jdi v pokoji a Pán buď s tebou.

L. Amen.

II.

Ú v o d.

Kněz pokropí matku, a nato rce:

Pomoc naše ve jmenu Páně.

Lid: Který stvořil nebe i zemi.

Antifona: Tato obdrží požehnání od Hospodina *

* Český ritual od r. 1700 má jí jen potud.

a milosrdenství od Boha Spasitele svého: poněvadž
toť jest národ hledajících Hospodina.

*Žalm 23. **

1. Hospodinova jest země i plnost její (vše,
co na ní jest): okršlek země, i všickni, kteří pře-
bývají na něm.

2. Neb on (sám) nad mořem založil jej: a nad
řekami připravil jej.

3. Kdo vstoupí na horu Hospodinovu: anebo
kdo bude státi na místě svatém jeho.

4. (Ten kdo jest) nevinný rukama a čistého
srdce: kterýž nepřijal nadarmo duše své, aniž nepří-
sahá lstivě bližnímu svému.

5. Tenť přijme požehnání od Hospodina: a mi-
losrdenství od Boha Spasitele svého.

6. Toť jest národ hledajících jeho: hledajících
tváři Boha Jakobova.

7. Pozdvihněte knížata (chrámu) bran svých a vy-
zdvihněte se brány věčné (starověké): aby vjíti mohl
král slávy.

8. Kdož jest ten král slávy?: Hospodin silný
a mocný, Hospodin mocný v boji.

9. Pozdvihněte knížata bran svých a vyzdvihněte
se brány věčné: a vejdeť král slávy.

10. Kdož jest ten král slávy?: Hospodin zástupův,
onť jest král slávy.

— Sláva Otci i Synu i Duchu svatému: jakož
bylo na počátku i nyní i vždycky, až na věky vě-
kův Amcn.

* Zpíval se, když přenášeli archu na horu Sion.

Ant. Tato obdrží požehnaní od Hospodina a milosrdenství od Boha Spasitele svého: poněvadž toť jest národ hledajících Hospodina.

Nato kněz podáváje do ruky matce konec bílé što'ly uvádí ji do kostela říkáj:

Vstup do chrámu Božího, pokloň se Synu blahoslavené Marie Panny, jenž ti dítěto uděliti ráčil.*

K'eknou u oltáře, a kněz praví:

Pane smiluj se (nad ní),

L. Kriste smiluj se,

Kn. Pane smiluj se.

Otčenáš . . .

Kn. A neuvod' nás v pokušení,

L. Ale zbav nás od zlého.

Kn. Spasenou učiň (zachovej) služebnici svou,

L. Bože (můj) doufajíc v tebe.

Kn. Sešli jí Pane pomoc se svatyně,

L. A ze Sionu ostříhej jí.

Kn. Nic neprospívej nepřítel nad ní,

L. A syn nepravosti neuškod' jí.

Kn. Pane vyslyš modlitbu mou,

L. A volání mé k tobě přijď.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Modleme se:

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi porodem blahoslavené Marie Panny bolesti věrných matek v radost obrátil, vzhledni milostivě na tuto služebnici

* Jdouce po kostele mohou se modliti Otčenáš a Zdrávas.

svou, která s radostí přichází do svatého chrámu tvého, aby ti díky vzdala, uděl jí (té milosti), aby po tomto životě skrze zásluhy a na přímluvu tétéž blahoslavené (Panny) Marie do radosti věčné blaženosti s dítětem svým přijíti zasloužila. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

Kněz kropě ji opět na způsob sv kříže praví:

Pokoj a požehnání všemohoucího Boha Otce †, i Syna, i Ducha svatého sestoupiž na tě a zůstávej vždy (s tebou) Amen.

Dodatek.

I. Obětování dítěte.

Obyčejně koná se před posledním pokropením matky; jelikož ritual o tom ničeho nemá, přidáváme sem dvě příslušné modlitby, z nichž libo-li kněz jedné použití může.

1.

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi řekl apoštolům svým: Nechte maličkých přijíti ke mně, nebo jejich jest království nebeské, vzhledni milostivě na toto dítě, jež ti zbožná víra matky jeho obětuje a učíš, aby prospívalo den ode dne moudrostí, milostí a věkem, skrze tebe Ježíši Kriste, jenž s Otcem a Duchem svatým živ jsi a kraluješ na věky věkův. Amen.

2.

Všemohoucí, věčný, nebeský Otče, račiž milostivě vzhlednouti na nevinné dítě toto, které ti dnes, jako někdy Simeon Ježíška obětuji, a rač poručiti

jeho svatému anděli strážnému, aby je ode vsí zkázy na duši i na těle střežil, dobrá vnuknutí mu dával, a z cesty svaté víry a života křesťanského uhnouti se mu nedopustil, nýbrž aby je jednou zas tak svatě a nevinně, jak ti je nyní podávám, v nebesích odvedl. Skrze téhož Ježíše Krista Pána našeho. Amen.

II. Když zemřelo dítě.

Římský ritual nečiní v úvodu takové matky žádného rozdílu, a s křesťanského stanoviska předpokládá, že matka raduje se v duchu nad blažeností nebeskou zemřelého svého dítěte. Na nejvyšš mohlo by se tedy přidati při uvádění matky do kostela k slovům: „Vstup“ atd. po slovech „uděliti:“

a je k sobě do nebe vzíti ráčil.

III.

O d d a v k y.

Kněz ptá se snoubenců u oltáře před dvěma svědky:

Otázky ženicha:

Kn. N.* chcete si vzíti N, zde přítomnou za vlastní manželku podle řádu svaté matky církve?

Žen. Chci.

Kn. N.** ptám se vás před Pánem Bohem, abyste mi pověděl na své dobré svědomí, máte-li slib

* Pane ženichu nebo křesťanský ženichu.

** N. Z českého ritualu od r. 1700.

k stavu manželskému s jinou osobou kromě této vám přítomné N. ?

Žen. Nemám.

Kn. Zdali z dobré vůle, a ne z přinucení berete sobě tuto přítomnou nevěstu N. za vlastní manželku ?

Žen. Z dobré vůle.

Kn. Zdali s ní až do smrti živ býti a zůstávati míníte ?

Žen. Míním.

Otázky nevěsty.

Kn. N. Chcete si vzíti tohoto přítomného N. za vlastního manžela podle řádu svaté matky církve ?

Nev. Chci.

Kn. Nevěsto* N. ptám se vás před Pánem Bohem, abyste mi pověděla na své dobré svědomí, máte-li slib k stavu manželskému s jiným kromě tohoto vám přítomného N. ?

Nev. Nemám,

Kn. Zdali z dobré vůle a ne z přinucení berete sobě tohoto přítomného ženicha N. za vlastního manžela ?

Nev. Z dobré vůle.

Kn. Zdali s ním až do smrti živa býti a zůstávati míníte ?

Nev. Míním.

Kněz k oboum.

An jste (vy) obadva svobodní, nesluší vám této manželské smlouvy rušiti, ale jí potvrditi, podejte sobě (pravé) ruce :

* Panno nevěsto nebo křesťanská nevěsto.

Nato předříkává kněz ženichovi:

Já NN. беру sobě vás NN. za pravou a věrnou manželku, slibuji vám věrnost, (a) lásku manželskou zachovati, vás v ničemž neopouštěti, nýbrž s vámi všecko, buďte dobré anebo zlé a protivné až do smrti mé snášeti a trpěti. K tomu mi dopomáhej Bůh Otec, Syn a Duch svatý. Amen.

Nevěstě:

Já NN. беру sobě vás NN. za pravého a věrného manžela, slibuji vám věrnost, lásku (a) poslušnost manželskou zachovati, vás v ničemž neopouštěti, nýbrž s vámi všecko, buďte dobré anebo zlé a protivné až do smrti mé snášeti a trpěti. K tomu mi dopomáhej Bůh Otec, Syn a Duch svatý. Amen.

Načež položí kněz konec bílé své štolý na spojené pravice snoubenců, říkáje vyšším hlasem.

Co Bůh spojil, toho člověk nerozlučuj. Pán Bůh všemohoucí rač vás spojití, já pak ze svého kněžského úřadu potvrzují vás v témž manželství ve jmenu Boha † Otce, i Syna i Duchu svatého. Amen.

Kde je to v obyčeji, žehná kněz prsteny snoubencům, jak níže udáno.

Nato kněz praví:

Za tyto manžely pomodleme se k Pánu Bohu, aby jim ráčil dáti štěstí a své svaté Božské požehnání.

Otčenáš . . . Zdrávas.

A pak učuje:

Kn. Utvrď Bože to, co jsi v nás spůsobiti ráčil.

L. Z tvého svatého chrámu, jenž jest v Jerusalemě.

Kn. Pane smiluj se, (nad nimi)

L. Kriste smiluj se,

Kn. Pane smiluj se,

Otčenáš

Kn. A neuvod' nás v pokušení,

L. Ale zbav nás od zlého.

Kn. Spaseny učiu. (zachovej) služebníky své,

L. Bože můj, doufající v tebe.

Kn. Sešli jim Pane pomoc se svatyně

L. A se Sionu ostříhej jich.

Kn. Budiž jim Pane věží (ochranou) mocnou,

L. Od tváří nepřítelů (před nepřitelem).

Kn. Pane vyslyš modlitbu mou,

L. A volání mé k tobě přijď.

Kn. Pán s vámi,

L. I s Duchem tvým.

Modleme se :

Vzhledni, prosíme, Pane, na tyto služebníky své a řádům svým, jimiž si rozmnožení pokolení lidského ustanovil, milostivě přispěj, aby ti, kteří byli tvou mocí spojeni, i tvou pomocí zachováni byli. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

Pokropí je vodou žehnanou.

Dodatek.

1. Žehnání prstenů.

Kn. Pomoc naše ve jmenu Páně,

L. Jenž stvořil nebe i zemi.

Kn. Pane vyslyš modlitbu mou,

L. A volání mé k tobě přijď.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Kněz. Požehnej † Pane prsteny tyto, ježto my ve jmenu tvém † žehnáme, aby ti, kdo je nositi budou, neporušenou věrnost obapolně zachovávajíce, v pokoji a vůli (moci) tvé zůstávali, a u vzájemné lásce vždy živi byli. Skrže Krista Pána našeho.

L. Amen.

Nato pokropí kněz prsteny na způsob kříže, a ženich přijma prsten z ruky kněze, navlékne jej na prst nevěstě, při čemž kněz praví:

Ve jmenu Otce † i Syna i Ducha svatého Amen.

Totéž učiní i nevěsta ženichovi.

2. Žehnání snoubenců mezi mši svatou.

Po Otčenáši.

1. Modleme se.

Vyslyš, Pane, prosby naše a řádům, jimiž jsi rozmnožení lidského pokolení ustanovil, milostivě přispěj, by toto manželství, jež z tvé moci bylo spojeno, i pomocí tvou zachováno bylo. Skrže Krista Pána našeho. Amen.

2. Modleme se.

Bože, jenž jsi silou moci své všecko z ničeho učinil, a uspořádv počátky světa člověku, k obrazu Božímu stvořenému, ženu za nerozlučnou pomocnici tím způsobem přidal, žes počátek dal z Adamova těla tělu ženy jeho Evy, poučuje tak, že nelze nikdy rozloučiti, co z jednoho těla líbilo se ti zříditi: —

Bože, jenž jsi tak znamenitým tajemstvím sňatek manželský posvětití ráčil, že jsi spojení Krista s církví v manželském sňatku naznačil:

Bože, jenž spojuješ muže se ženou, a jenž této společnosti, již na počátku zřízené, ono požehnání nděluješ, které samotno ani trestem dědičného hříchu, ani trestem potopy zrušeno nebylo —

vzhledni milostivě na tuto služebnici svou, jež, vstupujíc v tuto manželskou společnost, žádá, by tvou ochranou ostříhána byla, nechť zachovává jho lásky a pokoje, ať věrná a čistotná vstupuje v Kristu v sňatek ten, a povždy následuje svaté ženy; by byla muži svému milá jako Rachel, moudrá jako Rebeka, dlouhověká a věrná jako Sára; aby nijakého zlého skutku onen původce nepravosti v ní nenalezl; nechť zůstává věrna víře a přikázáním Božím, šetříc věrnosti manželské a vystříhajíc se zlých skutků, slabost svoji silou kázně podporujíc; jsouc vážená svou stydlivostí, ctihodna svou mravností, a zběhlá v umění nebeském, a jsouc matkou dítek zkušenou a neúhonou aby dostala se do společnosti Svatých a do blaženosti nebeské, by *oba* viděli syny synů svých až do třetího a čtvrtého pokolení a žádoucího věku dosáhli. Skrze téhož Krista Pána našeho, jenž s tebou a s Duchem svatým živ jest a kraluje na věky věkův. Amen.

Po Ite missa est.

Bůh Abrahamův, Bůh Isakův a Bůh Jakubův buď s vámi a naplň vás sám svým požehnáním, abyste viděli dítky dítek svých až do třetího a čtvrtého pokolení, a napotom života věčného dosáhli s pomocí Pána našeho Ježíše Krista, jenž s Otcem a Duchem sv. živ jest a kraluje, Bůh na věky věkův Amen.

Načž pokropí je vodou žehnanou.

IV.

Zaopatřování.

1. Přípravné modlitby.

Kněz vejde do světnice, postaví velebnou svátost na stůl k tomu připravený a dí:

Kn. Pokoj domu tomuto,
L. A všem zde přebývajícím.

Kropě nemocného praví:

Ant. Pokropíš mne, Pane, isopem a očistěn budu, obmeješ mne a nad snih bělejší budu.

Žalm 50. Smiluj se nade mnou, Bože, podle velikého milosrdenství svého.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož bylo na počátku i nyní i vždycky až na věky věkův. Amen.

Ant. Pokropíš mne isopem a očistěn budu, obmeješ mne a nad snih bělejší budu.

Kn. Pomoc naše ve jmenu Páně,

L. Který stvořil nebe i zemi.

Kn. Pane, vyslyš modlitbu mou,

L. A volání mé k tobě přijď.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Modleme se:*

Ať vstoupí, Pane Ježíši Kriste, do domu tohoto s naším příchodem ustavičné štěstí, Boží požehnání,

* Uděluje-li se po sv. přijímání také pomazání svatými oleji, vloží se zde tyto následující dvě modlitby.

nezkalená radost, hojná láska a stálé zdraví; nechť nemá přístupu do tohoto místa zlý duch, ale anjelé pokoje ať tu přebývají, a všeliká zlá nesvornost dům tento opustí.

Oslav, Pane, jméno své svaté nad námi a požehnej † tuto společnost naši, a zasvěť příchod náš, jenž jsi svatý a dobrotivý a zůstáváš s Otcem i Duchem svatým na věky věkův. Amen.

Modlemež se a prosme Pána našeho Ježíše Krista, aby příbytek tento a všechny v něm přebývající požehnáním svým † požehnal, a dal jim svého svatého anjela (dobrého) za strážce, a učiň, by mu sloužili, rozjímající divy svatého zákona jeho; odvrát od nich všechny škodlivé mocnosti, uchovej jich ode vsí bázně a zmatku (strachu), a račiž je v tomto příbytku zdravé zachovati. Jenž s Otcem a Duchem svatým živ jsi a kraluješ, Bůh na věky věkův. Amen.

Vyslyš nás, Pane svatý, Otče všemohoucí a Bože věčný, a račiž seslati svého svatého anjela s nebe, aby všech v tomto příbytku přebývajících ostříhal, podporoval, ochraňoval, hájil a opatroval. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

2. Svatá zpověď a svaté přijímání.

Vyměňiv bílou štolu za fialovou (modrou) vyslyší kněz svatou zpověď nemocného, a uděliv mu rozhrěšení, vezme opět bílou štolu k podání mu Nejsvětější svátosti.

Následuje:

*Obecná zpověď.**

Já hříšný člověk odříkám se nepřitele zlého, všeho vnuknutí, rady i skutků jeho. Věřím v Boha

* Jelikož sám ritnal římský připouští zde obecnou zpověď v národní řeči, připojujeme tu i obvyklou u nás její druhou vhodnější formu (z evangelium).

Otce, v Syna i Ducha svatého; věřím docela, co svatá všeobecná církev věřiti poroučí. S tou svatou vírou vyznávám se Pánu Bohu všemohoucímu, Panně Marii, jeho důstojné Matce, všem Božím Svatým, a vinnen se dávám, že jsem mnohokrát zhrěšil, myšlením, řečí, skutky a opuštěním mnoha dobrého; proti desíti Božím přikázáním, v sedmi smrtelných hříších, v pěti smyslech života svého, proti Pánu Bohu, proti bližnímu svému, proti spasení své ubohé duše. Želím toho srdečně a prosím, o Bože můj, abys mi ráčil své Božské milosti uděliti a tak dlouhého času popřáti, abych mohl zde za své hříchy pokání činiti a potom věčného spasení u tebe dojíti.

Protož biji se v své hříšné srdce a volám s oním zjevným hříšníkem: Bože, buď milostiv mně hříšnému! Bože, buď milostiv mně hříšnému! Bože, buď milostiv mně hříšnému! Amen.

Kn. Smiluj se nad vámi všemohoucí Bůh, odpusť vám hříchy vaše a přiveď vás do života věčného.

L. Amen.

Kn. Prominutí, rozhřešení † a odpuštění všech hříchů vašich uděl vám všemohoucí a milosrdný Pán.

L. Amen.

Načež ukazuje nejsvětější svátost nemocnému praví:

Ejhle Beránek Boží, ejhle který snímá hříchy světa!

Pane, nejsem hoden, abys všel do srdce mého (pod střechu mou), ale toliko rci slovem a uzdravena bude duše má (*třikrát*), a *podáváje nemocnému dí:*

Přijmi, bratře, posilu (na cestu) tělo Pána našeho Ježíše Krista, aby tě ochránil od nepřítelů zlého a přivedl (jednou) do života věčného. Amen.

Nenásleduje-li na to pomazání svatými oleji, an nemocný pouze tělem Páně se posilniti chtěl, rce kněz obyčejná slova při podávání: Tělo Pána našeho Ježíše Krista zachovejž duši tvou k životu věčnému. Amen.

Nato očistiv prsty, praví

Kn. Pán s vámi,
L. I s duchem tvým.

Kn. Modleme se:

Důvěrně tě prosíme, Pane svatý, Otče všemohoucí, Bože věčný, aby přijímajícimu tomuto bratru našemu nejsvětější tělo Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, sloužilo jak tělu, tak i duši jeho za ustavičný prostředek ku spasení. Jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého, Bůh na věky věkův.

L. Amen.

3. Pomazání sv. oleji.

Kněz, vezma modrou štolu, modlí se vedlé nemocného, řka:

Ve jmenu Otce †, i Syna †, i Ducha svatého †, budiž shlazena v tobě všechna moc hříchu vložením rukou našich, a na přímluvu všech svatých Anjelů, Archanjelů, Patriarchů, Proroků, Apoštolů, Mučeníků, Vyznavačů, Panen a všech Svatých. Amen.

Pomazáváje pak sv. olejem nemocných jednotlivé údy čili smysly, na způsob kříže, praví u každého údu:

Skrze toto svaté pomazání a své nejmilostivější (neskončené) milosrdenství odpustiž tobě Hospodin, co jsi zrakem (— sluchem — čichem — chutí a řečí — rukama — chůzí a žádostí —) provinil. Amen.

Očistiv prsty o bavlnu praví kněz:

Kn. Pane smiluj se, (nad ním)

L. Kriste smiluj se.

Kn. Pane smiluj se,

Otčenáš

Kn. A neuvod' nás v pokušení,

L. Ale zbav nás od zlého.

Kn. Spasena učíš (zachovej) služebníka svého,

L. Bože (můj) doufajícího v tebe.

Kn. Sešli mu, Pane, pomoc se svatyně,

L. A se Sionu ostršíhej ho.

Kn. Budiž mu, Pane, věží (ochranou) mocnou,

L. Od tváří nepřítelů (před nepřitelem).

Kn. Nic neprospívej nepřítel nad ním,

L. A syn nepravosti neuškod' jemu.

Kn. Pane, vyslyš modlitbu mou,

L. A volání mé k tobě přijď.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Modleme se:

Pane Bože, jenž jsi skrze Apoštola svého svatého Jakuba řekl: Stůně-li kdo z vás, uveď k sobě kněží církve, ať se modlí nad ním, maže ho olejem ve jmenu Páně, a modlitba víry uzdraví nemocného a polehčí mu Pán, a jestliže jest v hříších, budou jemu odpuštěny: posilň, prosíme, Spasiteli náš, milostí Ducha svatého mdloby tohoto nemocného a uzdrav rány jeho, odpusť mu hříchy, odžeň od něho všechny bolesti na duši i na těle a úplné zdraví vnitřní i zevnitřní milostivě mu uděl, aby přispěním milosrdenství tvého uzdraven, k předešlým povin-

nostem opět navrácen byl. Jenž s Otcem a Duchem svatým živ jsi a kraluješ na věky věkův. Amen.

Modleme se :

Vzhledni, prosíme Pane, na služebníka svého N. nemocí tělesnou hynoucího, a občerstvi jeho duši, kterou jsi stvořil, aby soužením tímto napraven pomocí tvou uzdraven byl. Skrze Ježíše Krista Pána našeho. Amen.

Modleme se :

Svatý Pane, všemohoucí Otče, věčný Bože! jenž milost požehnání svého na nemocné vléváš a tvory své mnohonásobnou dobrotou ochraňuješ, vyslyš milostivě vzývání jména svého, abys služebníka svého nemoci zbavil, a zdravím obdařil, pravici svou pozdvihl, a silou svou posilnil, mocí svou ochraňoval a církvi své svaté s žádoucím zdravím navrátil, skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

4. Apoštolské požehnání při skonání.

Kn. Pomoc naše ve jménu Páně,

L. Který stvořil nebe i zemi.

Antifona: Nezpomínej, Pane, na provinění služebníka svého, a netrestej jeho hříchů.

Pane smiluj se (nad ním),

Kriste smiluj se (nad ním),

Pane smiluj se,

Kn. Otčenáš.

Kn. A neuvod' nás v pokušení,

L. Ale zbav nás od zlého.

Kn. Spasena učiň (zachovej) služebníka svého,
L. Bože (můj), doufajícího v tebe.

Kn. Pane, vyslyš modlitbu mou,

L. A volání mé k tobě přijď,

Kn. Pán s vámi,

E. I s duchem tvým.

Modleme se :

Nejdobrotivější Bože, Otče milosrdenství, a Bože všeho potěšení, jenž nechceš, aby kdo v tebe věří a doufá, zahynul, vzhledni podle velikosti milosrdenství svého milostivě na tohoto služebníka svého N., ježž ti pravá víra a křesťanská naděje poroučí. Navštiv jej spasením svým (milostí svou) a skrze umučení a smrt jednorozeného (Syna) svého dobrotivé prominutí a odpuštění všech hříchů mu uděl, aby duše jeho v hodinu vyjití svého našla tě soudce milostivého, a aby krví téhož Syna tvého ode vší poškrvny obmyta, do života věčného vstoupiti zasloužila. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

Obecná zpověď

Smiluj se

Prominutí

} jako na hoře str. 18 a 19.

Kněz : Pán náš, Ježíš Kristus, Syn Boha živého, jenž svatému Petru, Apoštolu svému, dal moc svazovati a rozvazovati, skrze neskončené milosrdenství své přijmiž vyznání tvé a navrať ti roucho první, jež jsi na křtu svatém přijal, já pak mocí od Apoštolské stolice svěřenou, uděluji ti plnomocné odpustky a odpuštění všech hříchů. Ve jmenu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Skrze nejsvětější tajemství lidského spasení odpustiž ti všemohoucí Bůh všechny tresty tohoto

budoucího života, otevři ti bránu ráje a uveď tě do života věčného. Amen.

Požehnej tě všemohoucí Bůh Otec, Syn a Duch svatý. Amen.

V.

P o h ř b y.

A.

D o s p ě l ý c h.

V domě.

Pokropě rakev říká kněz

Antifonu: Budeš-li, Hospodine, (na) nepravosti šetřiti (hleděti): Hospodine, kdo ostojí.

Žalm 129.

Kn. Z hlubokosti volám k tobě, Hospodine:
Hospodine, vyslyš hlas můj.

L. Nakloniž uší svých:
K hlasu modlitby mé.

Kn. Budeš-li, Hospodine, (na) nepravosti šetřiti
(hleděti):
Hospodine, kdo ostojí.

L. Ale u tebe jest slitování:
a pro zákon tvůj doufám v tebe, Hospodine.

Kn. Očekává duše má na slovo jeho:
doufá duše má v Hospodina.

L. Od bdění jitřního až do noci:
doufej Israel v Hospodina.

Kn. Nebo u Hospodina jest milosrdenství:
a hojné u něho vysvobození.

L. Onť zajisté vykoupí Israele:
ze všech nepravostí jeho.

Kn. Odpočinutí věčné: rač mu dáti, Pane:

L. A světlo věčné: ať mu svítí.

Antifona: Budeš-li, Hospodine, nepravosti šetřiti:
Hospodine, kdo ostojí. *

Při průvodu.

Když kněz vychází z domu intonuje

Antifonu: Zaplesají Bohu kosti ponížené.

Sbor zpívá na cestě střídavě s knězem Žalm 50:

Smiluj se nade mnou, Bože atd.

V kostele

*zpívá se střídavě následující zpěv (responsorium), jež chor
započne vstoupiv do chrámu:*

1. Přispějte mu Svatí Boží — přijďte mu vstříc
anjelové Páně.

Přijmouce duši jeho: neste ji před obličej
Hospodinu.

2. Přijmi tě Kristus, jenž tě povolal, a anjelové
tě uveďte do lůna Abrahamova.

Přijmouce duši jeho: neste ji před obličej
Hospodinu.

3. Odpočinutí věčné rač mu dáti, Pane,

4. A světlo věčné ať mu svítí.

* Dle římského ritualu není nic více v domě predepsáno; volno však dle libosti z níže položených něco připojiti totiž: Pane smiluj se (nad ním) Otčenaš atd. jako dole po hodinkách (str. 26.).

Přijmouce duši jeho: neste ji před obličej Hospodinu.

Nato mohou následovati hodinky za mrtvé totiž: Jitřní s 3 částěmi (nokturny) a chvály, jež vydal v překladě V. Bradáč pod názvem: Církevní hodinky za mrtvé (u Bellmanna 10 kr.) 1865.

A na konci hodinek po opětované antifoně u chválozpěvu Zacháriášovu: Požehnaný (Luk. 1, 68.) připojí se, když se vskutku odbývaly,

Antif.: Já jsem vzkříšení i život, kdo věří ve mne, byť i umřel, živ bude, a každý, kdož jest živ a věří ve mne, neumře na věky. (Jan 11, 25.).

Otčenáš

Kn. A neuvodň nás v pokušení,

L. Ale zbav nás od zlého.

Kn. Od zahynutí věčného,

L. Vysvobod, Pane, duši jeho.

Kn. Odpočívejž v pokoji,

L. Amen.

Kn. Pane, vyslyš modlitbu mou,

L. A volání mé k tobě přijď.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Modleme se:

Osvobod, prosíme Pane, duši služebníka svého *) ode všech hříchů, aby v den slavného z mrtvých vstání mezi Svatými a Vyvolenými tvými vzkříšený opět u tebe živ byl. Skrže Krista Pána našeho.

L. Amen.

Nebyly-li hodinky, vynechá se i toto modlení.

* Je-li zemřelý kněz, přidej slovo: kněze.

Slouží se měe svatá za mrtvé (rekviem), po níž kněz u rakve před oltářem modlí se tuto modlitbu :

Nevcházej, Pane, v soud se služebníkem svým, neboť nikdo z lidí nebude u tebe ospravedlněn, nedělíš-li mu odpuštění všech hříchů. Nechť jej tedy, prosíme, rozsudek tvůj nezamítne, an ti jej pravá pobožnost víry křesťanské poroučí, nýbrž ať milostí tvou, jež mu zajisté k pomoci přispěje, zaslouží ujiti přísnému soudu tvému, jelikož v životě svém znamením svaté Trojice (na křtu svatém) poznamenán byl; jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův.

L. Amen.

Nato začne chor zpívati s knězem tento zpěv (responsorium Libera):

Osvobod mne, o Pane, ode smrti věčné v onu hroznou dobu světa, když se hvězdy hýbat budou i země, — když ty přijdeš, soudit budeš veškeren svět ohněm (přísně). Budu se tehdáž trásti a se báti, když přijde ten poslední soud a s ním odplata věčná. — Když se hvězdy hýbat budou i země. — Bude to den hněvu tvého, den bolesti a veliké bídy, den veliký a přehořký velmi, — když ty přijdeš, soudit budeš veškeren svět ohněm. — Odpočinutí věčné rač mu dáti, Pane, a světlo věčné ať mu vždycky svítí.

Osvobod mne, o Pane, ode smrti věčné v onu hroznou dobu světa, když se hvězdy hýbat budou i země, když ty přijdeš, soudit budeš veškeren svět ohněm (přísně).

Nato I. sbor: Pane smiluj se (nad ním),

II. sbor: Kriste smiluj se,

Oba sbory: Pane smiluj se.

Kn. Otčenáš.

Pokropiv a okouřiv rakev praví:

Kn. A neuvoď nás v pokušení,

L. Ale zbav nás od zlého.

Kn. Od zahynutí věčného,

L. Vysvoboď, Pane, duši jeho.

Kn. Odpočívejž v pokoji.

L. Amen.

Kn. Pane, vyslyš modlitbu mou,

L. A volání mé k tobě přijď.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Modleme se:

Bože, jemuž to přináleží vždycky se smilovati a odpouštětí, pokorně tě prosíme za duši služebníka tvého N., které jsi právě z toho světa odebrati se velel, abys jí nevydával v ruce nepřitele (zlého), aniž dokonce na ni zapomínal, ale poruč svatým anjelům, by ji přijali a do ráje otcovského dovedli, aby, poněvadž v tebe doufala a věřila, nezakusila muk věčných, ale dosáhla radostí nebeských. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

Při vynášení těla z kostela zpívá se

Antifona: Do ráje (nebeského) tě uveďte anjelové, při tvém příchodu tě přijmete mučenici, a do města svatého Jerusalema tě dovedte.

Sbor anjelský tě přijmi, abys s Lazarem chudým dosáhl věčného pokoje (spasení).

U hrobu.

Není-li hrob ještě požehnan, učini to kněz, řka:

Bože, z jehožto milosrdenství (u tebe) duše věřících (v nebi) odpočívají, račiž požehnati hrob tento, a svého svatého anjela k němu za strážce ustanov, duše pak těch, jichž těla tuto pochována jsou, ode všech hříchů osvobod, aby se v tobě vždycky se Svatými tvými bez konce radovaly. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

Nato pokropí a okouří kněz tělo u hrobu a počne Antifonu: Já jsem vzkříšení atd., načez se zpívá Chvalozpěv Zachariášův (na konci jehož se opakuje opět Antifona). Jinak se to celé vynechává, a kněz počne hned jak přijde k hrobu:

Pane smiluj se (nad ním),

Kriste smiluj se,

Pane smiluj se.

Otčenáš.

Kn. A neuvod' nás v pokušení,

L. Ale zbav nás od zlého.

Kn. Od zahynutí věčného,

L. Vysvobod, Pane, duši jeho.

Kn. Odpočivejž v pokoji,

L. Amen.

Kn. Pane, vyslyš modlitbu mou,

L. A volání mé k tobě přijď.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Modleme se:

Smiluj se, prosíme Pane, nad zemřelým služebníkem svým, aby za skutky své trestán nebyl, an

vůli tvou plniti si žádal, ale aby, jako jej zde pravá víra připojovala k sborům věřících, také tam (na věčnosti) jej tvé smilování spojilo se sbory anjelskými. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

Kn. Odpočinutí věčné rač mu dáti, Pane,

L. A světlo věčné ať mu svítí.

Kn. Odpočívaj v pokoji,

L. Amen.

Kn. Duše jeho a duše všech věrných zemřelých skrze milosrdenství Boží ať odpočívají v svatém pokoji.

L. Amen.

Pochovává se.

Vracejce se odřikávají po cestě žalm 129 (jako nahoře).

Zdravas Královno (Salve regina). *)

Český ritual od r. 1700 má ještě jiný způsob průvodu pohřebního, k čemuž pak na konci připojuje Salve regina s modlitbou; v římském ritualu však se nenachází.

Kn. V každém soužení a ouzkosti,

L. Přimlouvej se za nás, svatá Boží Rodičko.

Modleme se:

Přimlouvej se za nás, prosíme, Pane Ježíši Kriste, nyní vždycky a v hodinu smrti naší u milosrdenství tvého, blahoslavená Rodička tvá Marie a Panna, jejížto nejsvětější duši v hodinu přehořkého umučení a svaté smrti tvé meč bolesti pronikl, skrze tebe

* Kancional Svatojanský díl I. str. 310 má zpěv tento s pěkným nápěvem: Zdravas s nebes vysosti.

Ježíši Kriste Spasiteli světa, jenž s Otcem a Duchem svatým živ jsi a kraluješ na věky věkův. Amen. *)

B.

Pochování maličkých.

V domě.

Kněz v bílé štole kropí tělo dítěte, řka:

Antif.: Budiž jmeno Páně pochváleno.

Žalm 112.

- Kn. Chvalte služebníci Hospodina:
chvalte jmeno Hospodinovo.
- L. Budiž jmeno Hospodinovo požehnáno:
od tohoto času až na věky.
- Kn. Od východu slunce až do západu:
chváleno buď jmeno Hospodinovo.
- L. Vyvýšen jest nade všechny národy Hospodin:
a nad nebesa sláva jeho.
- Kn. Kdo jest jako Hospodin Bůh náš, kterýž
na vysosti přebývá:
a na ponížené patří na nebi i na zemi.
- L. Kterýž vyzdvihuje (z prachu) nuzného:
a (z bláta) povyšuje chudého.
- Kn. Aby jej posadil s knížaty:
s knížaty lidu svého.
- L. Kterýž činí aby matka nemající dítek:
v domě s dětmi se veselila.

* Zpěv *Animas fidelium* nikde není předepsán; libo-li, zpívej se tedy na konci známá píseň česká: *Odpočíntež v pokoji.*

Kn. Sláva Otci i Synu :
i Duchu svatému.

L. Jakož bylo na počátku i nyní i vždycky :
až na věky věkův. Amen.

Antif. : Budiž jméno Páně pochváleno, od tohoto času až na věky.

Více v domě předeepsáno není v rituále, může se však z níže položených modliteb něco vzíti.

Při průvodu

se zpívá žalm 118. a 148.

V kostele

slouží se mše svatá toho dne a zpívá se žalm 23. (jako u úvodu) načež následuje :

Pane smiluj se (nad námi),
Kriste smiluj se,
Pane smiluj se.

Otčenáš.

Kn. A neuvodň nás v pokušení,

L. Ale zbav nás od zlého.

Kn. Pro nevinnost jeho přijal jsi jej,

L. A postavils jej před tváří svou na věky.

Modleme se.

Všemohoucí a nejlaskavější Bože, jenž všem maličkým na křtu svatém znovuzrozeným, když ze světa odcházejí beze všech jejich zásluh na onom světě život věčný uděluješ, což jsi, jak věříme, i duši tohoto maličkého již učiniti ráčil, dej nám, prosíme Pane, té milosti, abychom tobě na přímluvu blahoslavené Panny Marie a všech tvých svatých zde

s čistým srdcem sloužili, a tak v nebesích s blaženými těmito maličkými navždy spojeni byli. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

Když se nese na hřbitov zpívá se žalm 148.

U hrobu.

Pane smiluj se (nad námi),
Kriste smiluj se,
Pane smiluj se.

Otčenáš.

Kn. A neuvoď nás v pokušení,

L. Ale zbav nás od zlého.

Kn. Nechte maličkých přijít ke mně,

L. Nebo jejich jest království nebeské.

Kn. Pán s Vámi,

L. I s duchem tvým.

Modleme se:

Všemohoucí věčný Bože, milovníče svaté čistoty, jenž jsi duši tohoto maličkého do nebeského království milostivě povolati ráčil, ráčiž i nám, Pane, té milosti popřáti, abychom skrze zásluhy tvého nejsvětějšího umučení a na přímluvu blahoslavené Panny Marie a všech tvých Svatých, v tomtéž království se všemi Svatými a Vyvolenými tvými věčně se radovali. Jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého na věky věkův.

L. Amen.

Nato pokropí a okouří kněz rakev i hrob, a pochová se tělo maličkého.

Na cestě do kostela

řiká se zpěv 3 mládenců (Daniel 13.),

načež před oltářem následuje:

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Modleme se:

Bože, jenž divným způsobem služby anjelům i lidem rozděluješ, učiň, prosíme, aby ti, kteří v nebi tobě sloužíce vždy na tebe patří, i život náš na zemi ochraňovali. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

Dodatek.

1. Ve výroční den smrti.*

Zpěv: Osvobod mě, o Pane (jako nahoře).

Nato Pane smiluj se,

Kriste smiluj se,

Pane smiluj se.

Otčenáš.

(Kropí a okuřuje.)

Kn. A neuvod nás v pokušení,

L. Ale zbav nás od zlého.

Kn. Od zahynutí věčného,

L. Vysvobod, Pane, duši jeho.

Kn. Odpočívejž v pokoji,

L. Amen.

* Z římského ritualu, kdež není předepsán žalm 129, nýbrž jen zpěv tento.

Kn. Pane, vyslyš modlitbu mou,
L. A volání mé k tobě přijď.

Kn. Pán s vámi,
L. I s duchem tvým.

Modleme se :

Osvobod, prosíme Pane, duši služebníka svého N., aby, an pro svět zemřel, pro tebe živ byl, a hříchy jeho, jichž se z křehkosti lidské v životě dopustil, mu z neskončeného milosrdenství svého promiň. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

Kn. Odpočinutí věčné rač mu dáti, Pane,

L. A světlo věčné ať mu svítí.

Kn. Odpočívejž v pokoji,

L. Amen.

Koná-li se za zemřelé vůbec ku př. za osadníky v pondělí po pouti nebo po posvěcení chrámu, mohou se vzíti i jiné modlitby přiměřené.

2. Na den všech věrných zemřelých. *)

Kněz, kde to ve zvyku, veda průvod po hřbitově kropí hroby, při zpěvu : Osvobod mne, o Pane, načez vrátiv se do kostela modlí se :

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Modleme se :

Bože všech věrných Stvořiteli a Vykupiteli, dušem zemřelých svých odpuštění všech hříchů rač dáti, aby

* Z římsko-pražského ritualu.

prominutí, kterého si vždycky žádaly, pokornými prosbami (našimi) dojíti mohly. Jenž jsi živ a kráľuješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého na věky věkův.

L. Amen.

Kn. Odpočinutí věčné rač jim dáti, Pane,

L. A světlo věčné ať jim svítí.

Kn. Odpočiňtež v pokoji,

L. Amen.

VI.

Svěcená voda.

1. Žehnání vody.

Kn. Pomoc naše ve jmenu Páně,

L. Který stvořil nebe i zemi.

Nad soli.

Zažehnávám tě, soli, (od Boha) stvořená skrze Boha † živého, skrze Boha † pravého, skrze Boha † svatého, skrze Boha, jenž poručil, aby tě prorok Elisej do vody vpustil, by nezdravá voda zdravou učiněna byla; budiž tedy očištěna ku spáse věřících, a přispějž všem, kteří tě okusí, ku zdraví duše i těla, aby se vzdálily a odstoupily z místa, kde nasypana budeš, veškeré mocnosti zlé a lstivé, a všeliký duch nečistý odmítnut byl, skrz toho, který přijde živé i mrtvé i svět souditi (ohněm).

L. Amen.

Modleme se:

Neskončenou dobrotu tvou, všemohoucí, věčný Bože, pokorně prosíme, abys tuto sůl, kterou jsi k požívání lidskému pokolení uděliti ráčil, svou milostí † požehnati a † posvětití ráčil, aby všem, kteří jí okusí, sloužila ku zdraví duše i těla, a aby všechno, od ní dotknuté nebo jí posypané, učiněno bylo čistým a lidem neškodným (od všeliké nečistoty a úkladů zlého ducha osvobozeno bylo). Skrze Pána našeho Ježíše Krista, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého. Amen.

Nad vodou.

Zažehnávám tě, vodo (od Boha) stvořená, ve jmenu Boha † Otce všemohoucího, ve jmenu † Ježíše Krista, Syna jeho, Pána našeho, a v moci † Ducha svatého, abys byla požehnána k zapuzení všelikých zlých mocností, a i samého nepřítel zlého i se všemi jeho padlými anjely vykoření a vyhubiti mohla, skrze moc téhož Pána našeho Ježíše Krista, jenž přijde živé i mrtvé i svět souditi (ohněm).

L. Amen.

Modleme se:

Bože, jenž jsi k spasení lidského pokolení i největší svátosti s používáním vody ustanovil, vyslyš milostivě prosby naše, a živlu tomuto, mnohým očišťováním připravenému moc svého požehnání uděl, aby voda tato, jež slouží i tajemstvím tvým, také k zapuzení zlého ducha, a zahnání nemocí takový účinek Božské milosti obdržela, by, cokoliv v domech neb místech věřících jí pokropeno bude, od vši nečistoty

sproštěno a od vši škody osvobozeno bylo; by se tam nezdržoval ani mor, ani vzduch nakažlivý, by odstoupily odtud všechny úklady tajného nepřítel, a byli-li-by tam něco buď zdraví nebo pokoji přebývajících protivného, aby pokropením této vody zmizelo, by tak vzýváním tvého svatého jména žádané zdraví ode vši úhony ochráněno bylo. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého na věky věkův. Amen.

Smišení.

Vpouštěje na třikrát sůl do vody praví:

Smišení toto soli a spolu vody staniž se ve jménu † Otce, i † Syna, i † Ducha svatého. Amen.

Kn. Pán s vámi.

L. I s duchem tvým.

Modleme se:

Bože, původce svrchované moci, králi říše nezvratné a slavný vždy vítězi, jenž sílu protivníků svých potlačuješ, smělost (zuřivost) bouřícího nepřítel přemáháš, a zlost nepřátel svých mocně pokořuješ, tebe, Pane, s bázni a pokorou prosíme a žádáme, abys dobrotivě vzhledl na tuto sůl s vodou (smíšenou), milostivě ji požehnal a rosou milosti své posvětil, aby všude, kdekoliv užívána bude, vzýváním svatého jména tvého všeliké nepřátelství zlého ducha se odstranilo, strach před tímto jedovatým hadem daleko se vzdálil, a Duch svatý, jak milosrdenství tvé žádáme, nám všude přítomen býti ráčil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou

živ jest a kraluje v jednotě téhož Ducha svatého na věky věkův.

L. Amen.

(Pokropí sebe i okolostojící.)

2. Slavné kropení v neděli před velkými službami Božími.

Kn. Pokrop mne.

L. Pane (hysopem) a očištěn budu, obmyj mne a nad sním zblíšen budu.

Žalm 50. Smiluj se nade mnou Bože, podle velkého milosrdenství svého.

Sláva Otci, i Synu, i Duchu svatému; jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky, až na věky věků. Amen.

Opakuje antifonu: Pokrop mne.

Kn. Prokaž nám, Pane, milosrdenství své,

L. A spasení své uděl nám.

Kn. Pane, vyslyš modlitbu mou,

L. A volání mé k tobě přijď.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Modleme se :

Vyslyš nás Pane svatý, Otče všemohoucí, a Bože věčný, a račiž seslati svého svatého anjela s nebe, aby všech v tomto stánku tvém přítomných ostříhal, podporoval, ochraňoval, hájil a opatroval. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

3. Žehnání křídý tříkrálové.*

Požehnej, † Pane Bože, tuto křidu, aby byla spasitelnou lidskému pokolení, a učiň skrze toto vzývání nejsvětějšího jména tvého, aby všickni, kdo jí okusí nebo jí na dveřích domu svého jména tvých Svatých: Kašpara, Melichara a Balthasara napíšu, na přímluvu a skrze zásluhy jejich zdraví těla i ochranu duše své obdrželi. Skrze Krista Pána našeho. Amen. (*Pokropí ji.*)

VII.

Svatý týden.

1.

Na květnou neděli.

Plseň při průvodu u dveří chrámu.
(Gloria, laus et honor.)

1. Oslava, chvála a čest tobě buď, Mesiáši a Králi, Kriste, jemuž mládež zbožné hosanna pěla.
2. Tys král Israelův, Davidovo plémě slovutné, jenž se ve jménu Božím k nám blaze přibližuješ.
3. Anjelští sborové v nebesích tvou slávu velebnou prozpěvují, zde lidé a všeliký spolutvor.

* Jelikož prý *obvyklé* žehnání tříkrálové vody, jehož v Římě nemají, nyní i v Čechách v novém rituálu českém vypuštěno bude, lze tím spíše již i nyní použití hořejších modliteb, k svěcení této vody, a nyní již za křtící vodu, jako původně, neslouží.

4. Národ hebrejský s ratolestmi tě naproti vítal,
s modlitbou a zpěvem myť se ti zaslibujem.
5. Před tvým umučením oni vzdávali chválu po-
vinnou,
my kralujícímu v dar ti zpěv obětujem.
6. Oblíbil si hosanna jejich, naši píseň i oblib,
dobrý králi, jemuž cnost všeliká je milá. *)

Kněz satluče dolení částé kříže na dveře.

Vstupující do chrámu zpívají Antifonu:

Když vstupoval Pán do svatého města oslavovala jej zbožná mládež, pro vzkříšení Lazara, s ratolestmi palmovými volajíc: Hosanna na výsostech. — Když uslyšel lid, že přichází Ježíš do Jerusalema, vyšli mu vstříc s ratolestmi palmovými volajíce: Hosanna na výsostech.

(Nato následuje mše svatá.)

2.

O zelený čtvrtek.

a) Při přendášení nejsvětější svátosti k postrannímu oltáři zpívá se píseň:

1. Zvěstuj těla vznešeného
jazyku náš tajemství,
oslavuj krev Pána svého,
jižto z milosrdenství
pošlý z lůna panenského,
vyžil král všech království.
2. Svátosti té neskonalé
čiňme vroucí poklonu,
ustup vše, co zastaralé,

* Překlad Vinařického v Časop. duch. 1835 str. 126.

novému teď zákonu,
síle myslí nedozralé,
víra přispěj k úkonu.

3. Otci, Synu čest a chvála
prozpěvuj se v nadšení,
moc a sláva neustálá,
buď i díkyčinění,
Duchu z obou neskonalá
moc a rovné chválení.

b) Při odhalování oltářů pak Žalm 21. *

1. Bože můj, shledni na mne, proč jsi mne opustil: daleko od vysvobození mého jsou slova úpění mého.

2. Bože můj, volám přes den a nevyslycháš: i v noci a nenalezám upokojení.

3. Ty pak v svatyni přebýváš: chválo Israelova.

4. V tebe doufali otcové naši: doufali a vysvobodil jsi je.

5. K tobě volali a jsou zachováni: v tebe doufali a nejsou zahanbeni.

6. Já pak červ jsem a ne člověk: pohanění lidí a povrhel lidu.

7. Všickni, kteří mne vidí, posmívají se mi: mluví rty (*proti mně*) a hlavou potřásají.

8. Říkajíce: doufat jest v Hospodina, nechť jej vytrhne: nechť ho vysvobodí, poněvadž se mu v něm zalíbilo.

9. Neb ty jsi, jenžs mne k životu povolal: naděje má od narození.

* S malou změnou k vůli srozumitelnosti, a proto s ležatým tiskem těchto změn.

10. Na tebe odkázán jsem od počátku, od narození mého Bůh můj jsi ty: nevzdaluj se ode mne.

11. Nebo soužení velmi jest blízké: ještě není, kdoby spomohl.

12. Obklíčila mne soužení mnohá: a nepřátelé mne obstoupili.

13. Otevřeli na mne svá ústa: jako lev dravý a řvoucí.

14. Vylit jsem jako voda: a rozptýleny jsou mé kosti všechny.

15. Učiněno jest srdce mé jako vosk rozpouštějící se: uprostřed těla mého.

16. Vypráhla jako střepina síla má a jazyk můj přilnul k mým dásním: a v strach smrti jsi mne přivedl.

17. Nebo obklíčili mne mnozí zlí: rota zlostníků oblehla mne.

18. Zbodli ruce i nohy mé: zčetli všechny kosti mé.

19. Oni pak pozorovali a dívali se na mne: rozdělili sobě roucha má a o můj oděv metalí los.

20. Ale ty Hospodine nevzdaluj pomoci své ode mne: vzhledni k obraně mé.

21. Vychvať od meče život můj, Bože: a z ruky škůdce duši mou.

22. Vysvobď mne z úst zlých: a od nepřátel mých a z ponížení.

23. Vypravovati budu o jmenu tvém bratřím svým: u prostřed shromáždění chváliti budu tebe.

24. Kteříž se bojíte Hospodina chvalte jej: vsickni potomkové Jakobovi jej oslavujte.

25. Boj se ho všechno Israelovo pokolení: neboť nepohrdl aniž povrhl prosbou chudého.

26. Aniž odvrátil tváří své ode mne: nýbrž vyslyšel mne, když jsem volal k němu.

27. U tebeť jest chvála má v shromáždění velkém: sliby své plniti budu před tváří těch, kteří se ho bojí.

28. Jísti budou chudí a nasyceni budou a chváliti budou Hospodina, kteříž hledají ho: *spaseny budou srdce jejich na věky věků.*

29. Rozpomenou a obrátí se k Hospodinu: všecky končiny země.

30. A klaněti se budou před obličejem jeho: všecky *kmeny* národů.

31. Nebo Hospodinovo jest království: a on panovati bude nad národy.

32. Jísti a klaněti se budou jemu i všickni *mocní* země: před obličejem jeho padnou všickni *smrtelní lidé.*

33. A duše má jemu živa bude: a *potomci moji* sloužiti mu budou.

34. Zvěstováno bude o Hospodinu budoucímu národu: a vypravovati budou nebesa spravedlnost jeho lidu, kterýž narozen bude, a učiněn jest od Hospodina.

3.

Hodinky po tyto tři dni.

Vyšly v Kancionalu z Svatojanského dědictví v II. dílu str. 321 (r. 1864) i s notami, a i v samostatném otisku u Bellmanna od Bradáče pod názvem: Vyňatky z hodiněk církevních o vánocích, v svatém týdnu a na dušičky. (50 kr.)

O vzkříšení. *

V Božím hrobě modlí se kněz Žalm 56.

1. Smiluj se nade mnou o Bože, smiluj se nade mnou: neboť v tebe doufá duše má.

2. A v stínu křídel tvých naději míti budu: až přejde nepravost (nebezpečí).

3. Volati budu k Bohu nejvyššímu: k Bohu, kterýž mně dobře činí.

4. Onť pošle s nebe a vysvobodí mne: a dá v pohanění toho, jenž mne utiskuje.

5. Pošle Bůh milosrdenství své a pravdu svou: a vytrhne duši mou z prostřed nepřátel, když spím skormoucený.

6. Synové lidští, zuby jejich jsou jako zbraň a šípy: a jazyk jejich jako meč ostrý.

7. Vyvyš se nad nebesa o Bože: a po vší zemi sláva tvá.

8. Osidlo připravili nohoum mým: a sklíčili duši mou.

9. Vykopali přede mnou *propast*: ale sami upadli do ní.

10. A protož srdce mé, o Bože, hotovo jest: zpívati a *oslavovati* budu tebe.

11. Povstaň slávo má, povstaň *chválo má*: vstanu na úsvitě.

12. Chváliti tě budu mezi lidmi, Pane: a *propěvovati* budu tobě mezi národy.

13. Nebo zvelebeno jest až na nebesa milosrdenství tvé: a až k oblakům pravda tvá.

* Z českého rituálu, an v Římě vzkříšení v našem způsobu neznají.

14. Vyvyš se nad nebesa, o Bože: a nade všecku zemi sláva tvá.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému: jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky, až na věky věků. Amen.

Pane smiluj se (nad námi),

Kriste smiluj se (nad námi).

Pane smiluj se (nad námi).

Otčenáš.

Kn. A neuvod' nás v pokušení,

L. Ale zbav nás od zlého.

Kn. Ze vzkříšení tvého, Kriste, Alleluja,

L. Vesel se nebe a zem Alleluja.

Kn. Pane, vyslyš modlitbu mou,

L. A volání mé k tobě přijď.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Modleme se:

Bože, jenž tuto velikou noc slávou z mrtvých vstání Páně oslavuješ: zachovej v nás ducha synovství, jež jsi nám uděliti ráčil, abychom, obnoveni na duši i na těle, čistým srdcem tobě sloužiti mohli. Skrze téhož Krista Pána našeho.

L. Amen.

Okouří nejsvětější Svátost a obrátě se s ní k lidu zpívá:

Vstal jest této chvíle!

a přišed průvodem k oltáři, nato zpívá:

Kn. Vstal Pán z hrobu Alleluja,

L. Jenž pro nás pněl na kříži Alleluja.

Modleme se:

Bože, jenž nás každoroční slavností vzkříšení Páně obveseluješ, uděl nám prosíme, abychom těmito výročními slavnostmi, jež konáme, do slávy věčné přijítí zasloužili. Skrze téhož Krista Pána našeho.

L. Amen.

Následuje píseň: Zvěstuj těla s modlitbou příslušnou (viz Boží tělo) a požehnání.

Dodatek.

Místo církevních hodinek, totiž místo jitřní, jež končí chvalozpěvem (Te Deum laudamus) a místo chval, po nichž následuje antifona Mariánská (Regina coeli), udržel se sem tam v Čechách zvyk, ježtě před požehnáním s nejsvětější Svátostí intonovati:

1. Tě Bože chválíme.

Načež zpívá:

Kn. Dobrořečme Otcí, i Synu, i Duchu svatému,

L. Chvalmež a vyvyšujmež ho na věky.

Modleme se:

Bože, jehožto milosrdenství jest nesčíslné a jehož dobroty neskončený jest poklad; nejmilostivější Velebnosti tvé za dosažené dary vzdáváme díky, smilování tvé vždy vzývajíce, abys, jenž prosícím, čeho žádají, uděluješ, i nás neopouštěl, ale k budoucímu spasení nás připravoval. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

Nezpívala-li se po cestě při průvodu také píseň „Zvěstuj těla vznešeného“, zpívá se nyní, aspoň dvě sloky její, totiž Svátosti té neskonalé a Otcí, Synu čest a chvála, načež kněz připojí veršík s obvyklou modlitbou k nejsvětější Svátosti a dá po něm požehnání.

Po uděleném požehnání intonuje kněz:

2. Královno nebes.*

Načež zpívá:

Kn. Raduj se a vesel se, Panno Maria, Alleluja,
L. Nebo vstal Pán v skutku, Alleluja.

Modleme se:

Bože, jenž jsi vzkříšením Syna svého, Pána našeho, svět oblažiti ráčil, uděl nám prosíme, abychom skrze Rodičku jeho Marii Pannu blaženosti života věčného dosáhli. Skrze téhož Krista Pána našeho.

L. Amen.

Kn. Pomoc Boží zůstávej vždy s námi,

L. Amen.

VIII.

Průvody na sv. Marka a o křížové dny.

Připomenuti.

Římský ritual předpisuje jen litanie ke všem Svatým s žalmem a modlitbami po nich připojenými. Na počátku litanii má se však předeslati u oltáře:

Antifona: Povstaň, Hospodine, spomoziž nám, a vysvobod' nás pro jméno své.

Žalm 46. Bože, ušima svýma slýchali jsme a otcové naši vypravovali nám.

* Viz ji v Kancionalu Svatojanském I. díl, str. 310.

Sláva Otci, i Synu, i Duchu svatému, jakož bylo na počátku i nyní i vždycky až na věky věků. Amen.

Opakuje se antifona.

Totéž má i ritual pražský od r. 1700, ale nezmiňuje se ani o 4 zastaveních, ani o zvláštních nějakých modlitbách; proto volno každému duchovnímu správci buď pouze předepsanou nahoře pobožnost odbývati, anebo na přiměřeném místě jen jedno zastavení s nějakou pobožností vykonati, anebo až v kostele nějaké zvláštní modlitby za úrodu atd. připojiti. Kde však to již v dávném obyčeji jest, odbývati 4 zastavení, zůstává to na dobré vůli duchovního, chce-li obvyklé u nás modlitby dosavadní v příruční naší obřadní knížce vytisknuté zachovati, ač církevně předepsány nejsou (viz překlad jejich od V. Polaneckého u Stýbla 1865); anebo jiných použiti k tomu. (Ku př. v Řezáčových Pobožnostech.)

My zde vyměňivše dosavadní začátky všech 4 svatých evangelií za jiné příhodnější, ostatní latinský text pak v překladu volném podáváme.

I. Zastavení.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Kn. Poslyšte slovo Boží z evangelium svatého Matouše. (13, 24—30.) *

L. Sláva tobě, Pane.

Za onoho času řekl Pán Ježíš podobenství toto: Podobno jest království nebeské člověku, který nasel dobrého semene na poli svém. Když pak lidé spali, přišel nepřítel jeho a nasel koukole mezi pšenici a odešel. Když pak bylina vzrostla, a užitek učinila, ukázal se i koukol. Přistoupivše pak služebníci hospodářovi, řekli jemu: Pane, zdaliž jsi nenasel dobrého semene na poli svém? odkudž tedy má koukole?

* Evangelia, zejména o 3 křížové dni jest záhodno střídati; ku př. druhý den možná tuto vzíti Mat. 6, 24—33 o přílišné starosti z aeďele 14. po sv. Duchu.

I řekl jim: Člověk nepřítel to učinil. Služebníci pak řekli jemu: Chceš-li, půjdeme a vytrháme jej? I řekl: Nikoli, abyste snad trhájíce koukol, spolu s ním nevytrhali i pšenice. Nechtež, ať obé spolu roste až do žní, a v čas žnídím žencům: Sebeřte nejprvé koukol a svažte jej v snopky k spálení; ale pšenici shromazděte do stodoly mé.

L. Chvála tobě, Kriste.

Kn. Po vší zemi rozešel se zvuk jejich (apoštolů), alleluja,

L. A až do končin světa slova jejich, alleluja.

Kn. Pán Bůh dá požehnání, alleluja,

L. A země naše vydá ourodu svou, alleluja.

Kn. Pane, vyslyš modlitbu mou,

L. A volání mé k tobě přijď.

Kn. Pán s Vámi,

L. I s duchem tvým.

Modleme se :

Přispěj nám, prosíme, na přímluvu svatého Matouše, Apoštola a Evangelisty, ku pomoci o Pane, aby nám, čeho z nedostatečnosti naší dosáhnouti nemůžeme, orodováním jeho uděleno bylo. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého na věky věků.

L. Amen.

Kn. Od hromobití a krupobití,

L. Zachovej nás, Pane Jesu Kriste.

Kn. Budiž milosrdenství tvé nad námi, Pane,

L. Jakož jsme doufali v tebe.

Kn. Pane, vyslyš modlitbu mou,

L. A volání mé k tobě přijď.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Modleme se :

Prosíme tě všemohoucí Bože, abys nám na přímou blahoslavené Rodičky Boží Marie Panny a svatých anjelů, patriarchů, proroků, apoštolů, mučovníků, vyznavačů, panen, vdov a všech svých svatých stálou pomocí přispíval, příznivého počasí nám popřál, proti hromobití a krupobití nám s nebe milost svou vyléval, a pokolení lidskému škodlivou povětrnost mocnou pravicí svou zničil. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

Modleme se :

Pokorně tě prosíme, svatý Pane, všemohoucí Otče, věčný Bože, abys nám z milosti své žádoucí hojné žně na polích, požehnanou úrodu na vinicích i v zahradách a zdaru všech věcí uděliti, a od nich vešlehou nákazu, škodlivou povětrnost, mráz a krupobití a každou úhonu milostivě odvrátiti ráčil. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

(Zde volno se pomodliti Otčenáš a Zdráva.)

Kn. Budiž jméno Páně pochváleno,

L. Od toho času až na věky.

Kn. Pomoc naše ve jménu Páně,

L. Který stvořil nebe i země.

Kn. Požehnání všemohoucího Boha † Otce, i † Syna, i † Ducha svatého sestup na nás i úrodu země a zůstávej vždy s námi.

L. Amen.

Že by měl kněz s sebou nositi pacifikal nebo kropiti pole, anebo že by se mělo Vzkříšení a paškal s sebou nositi, nikde jsme nenalezli.

II. Zastavení.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Kn. Poslyšte slovo Boží z evangelium sv. Marka (4, 3—8, 14—20). *

L. Sláva tobě, Pane.

Za onoho času řekl Pán Ježíš podobenství toto:

Vyšel rozsevač, aby rozsíval. A když rozsíval, padlo některé zrní vedlé cesty; i přiletělo ptactvo nebeské a szobalo je. A jiné padlo na místa skalnatá, kdežto nemělo mnoho země, a vzešlo hned, protože nemělo hluboké země; ale když vzešlo slunce, uvadlo. a protože nemělo kořene, uschlo. A jiné padlo mezi trní, a zrostlo trní a udusilo je, i nedalo užitku. Jiné pak padlo v zem dobrou a vzejdouc a rostouc dalo užitek a přineslo jedno 30 a jiné 60 a jiné 100 (zrn). A když byl sám, tázalo se ho těch dvanácte, kteří s ním byli, o tom podobenství. I řekl jim: Kdo rozsívá, slovo (Boží) rozsívá. Tito pak jsou vedlé cesty, u kterýchžto, když se rozsívá slovo (Boží) a když uslyšeli, hned přichází pokušitel, a vynímá slovo, které vsáto jest v srdcích jejich. A tito podobně jsou, již na skálu se rozsívají, kteří, když uslyší slovo, hned je s radostí přijímají, ale nemají v sobě kořene, nýbrž jsou jen na čas; potom když vznikne soužení a protivenství, pro slovo hned se pohoršují. A jsou jiní, kteří jsou mezi trní vsáti, to jsou ti, kteří slyší slovo (Boží), ale bídy světa a klamně zbožní a žádosti jiných věcí vcházejíce udušují slovo, i bývá bez užitku. A tito jsou, již v zemi

* Možná podruhé vzítí Mr. 8, 1—9 o nasycení 4000 z neděle 6. svatodušní.

dobrou vsáti jsou, kteří slyší slovo Boží a přijímají je a užitek přinášejí, jedno 30, a jiné 60 a jiné 100. *

L. Chvála tobě, Kriste.

Kn. Ustanovils je (apoštoly) knížaty nad celou zemí, alleluja,

L. Aby připomínali jmeno tvé, Pane, alleluja.

Kn. Pán dá požehnání, alleluja atd. jako u I. zastavení.

Modleme se:

Bože, jenž jsi svatého Marka, evangelistu svého, milostivým povoláním ku kázání sv. evangelium povýšil, dejž nám prosíme té milosti, abychom stále z jeho svatého učení prospívali a jeho přimlouvou ode všeho zlého ochráněni byli. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista syna tvého, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh na věky věků.

L. Amen.

Od hromobití a krupobití, atd. jako u I. zastavení.

Modleme se:

Smiluj se, Pane, nad lidem svým, abychom žádným soužením, válkou, nemocemi, nepříznivou povětrností, ani nějakým nebezpečenstvím navštiveni nebyli, an jsi nás nejdražším tělem a krví Syna svého, Pána našeho Ježíše Krista, vykoupiti ráčil. Skrze téhož Krista Pána našeho.

L. Amen.

* Komu se zdá toto evangelium neobvyklé, může vzíti totéž podobenství (bez jmenování evangelisty sv. Lukáše) 8, 5—15 z neděle I. po devítiku, ač by neškodilo, aby lid, znaje toto, i jiaé jeho znění jednou slyšel.

Modleme se:

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi svět z ničeho stvořil a jej také zachovááš, a jenž jsi pole k výživě lidského pokolení vzdělávati velel, pokorně do brotu tvou žádáme, abys všechno, co jsme dobrého a užitečného na polích našich zasili a nasázeli, podle milosti své ošetřoval, mírnou povětrnost nám sesílal, všeliké nebezpečí kterýchkoli škodlivých tvorů a věcí odvrátil i překazil, by tyto naše úrody zemské hojné a prospěšné byly, a v příhodný čas dokonale uzrání mohly, tak abychom my, služebníci tvoji, štědrými dary tvými podělení, tobě za to povinnou chválu a vděčné díky vzdávali, a s nábožnou myslí ustavičně tě velebiti mohli. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

Budiž jméno Páně pochváleno atd. jako u I. zastavení.

III. Zastavení.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Kn. Poslyšte slovo Boží z evangelium sv. Lukáše (12, 16—21.)*

L. Sláva tobě, Pane.

Za onoho času řekl Pánu Ježíši jeden ze zá-
stupu: Místře, rci bratru mému, ať se rozdělí se
mnou o dědictví. Ale on řekl jemu: Člověče, kdo
mne ustanovil soudcem anebo děličem nad vámi?
I řekl k nim: Hleďte a vystříhejte se všelikého
lakomství, nebo žádného život (spasení) nezáleží

* Po druhé možná vzítí Luk. 11, 5—13, o prošení Boha z evangelium křížových dní.

v hojnosti těch věcí, kterými vládne. A pověděl jim podobenství: Pole člověka jednoho bohatého přineslo hojné úrody; i přemýšlel sám u sebe říka: Co učiním? nemám zajisté, kde bych shromáždil úrody své. I řekl, to učiním: Zbořím stodoly své a nadělám větších a tu shromáždím všechny věci, kteréž se mi urodily i zboží svá. A dím duši své (k sobě samému): Máš mnoho zboží složeného na mnohá leta, odpočvej, jez, pij a hoduj. I řekl jemu Bůh: Blázne, této noci požádám duše tvé od tebe, co jsi připravil, čím pak to bude? Takť jest každý, kdo sobě shromažďuje pokladů a není bohat v Bohu (cností).

L. Chvála tobě, Kriste.

Kn. Velmi poctěni jsou přátelé tvoji (apoštolé), alleluja,

L. A velmi upevněna jest moc jejich, alleluja.

Kn. Pán dá požehnání, alleluja atd.

Modleme se:

Přimlouvej se za nás, prosíme Pane, u tebe sv. Lukáš Evangelista, jenž pro slávu jména tvého všeliké mrtvení (sebe zapření) a utrpení na svém těle mile-rád podstoupil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista Syna tvého, jenž s tebou živ jest a kraluje na věky věků.

L. Amen.

Od hromobití a krupobití atd.

Modleme se:

Dobrotu tvou, všemohoucí Bože, pokorně pro-síme, abys úrody a dědiny služebníků svých pože-hnati, opatrovati a svlažovati ráčil, škodlivé bouřky zaháněl, zaplavení přívalů zastavil, úklady zlých

duchů vzdaloval, zdravého povětří popřál, a ode všech útoků nepřátelských v pokoji nás ochránil, an jsi nás tělem a krví Syna svého od věčného zahynutí vysvoboditi ráčil. Skrze téhož Krista Pána našeho.

L. Amen.

Modleme se:

Všemohoucí věčný Bože, jenž každému tvorů pokrm dáváš, nebe i oblaky přikrýváš a zemi dešť připravuješ, jenž mocí svou větry přivádíš a obracíš, z mračen hory svlažuješ a zem hojnými dary svými naplňuješ, a jenž jsi přikázal anjelům, aby zemi, vodě a stromům neškodili: prosíme tě pokorně, Pane, abys se nad námi strachujícími se smíloval a pro sícím milostiv byl, by se vzdálily od naší krajiny všeliké vichry a škodlivé povětří, krupobití a hromobití i veškeré úklady nepřátelské, by se utišily záhubné blesky, škodlivé lijáky i nebezpečné přívaly, a aby veškera škodná povětrnost mocnou pravicí tvou zadržána byla. Sestoupiž, prosíme Pane, na nás shůry Duch svatý a vzdal od nás všechny odporné síly a úklady, zachovej anděly svými naše ourody zemské, abychom, byvše takto ohroženi, po utišení všech bouří tím více v chvále tvé a v díkyčinění se rozhojnili. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

Kn. Budiž jmeno Páně pochváleno atd.

IV. Zastavení.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Kn. Poslyšte slovo Boží z evangelium svatého Jana (6, 1—15). *

L. Sláva tobě, Pane.

Za onoho času odešel Pán Ježíš za moře galijské i šel za ním zástup veliký, nebo viděli divy, jež činil nad těmi, kteří nemocni byli. Tedy vstoupil Ježíš na horu a seděl tam s učeníky svými. Když tedy Ježíš pozdvihl očí, a viděl, že zástup veliký jde k němu, řekl k Filipovi: Odkud nakoupíme chlebě, aby pojedli tito? To pak řekl zkoušeje ho, nebo sám věděl, coby činiti měl. Odpověděl mu Filip: Za dvě stě peněz chlebě nestačí jim, aby jedenkaždý něco málo vzal. Dí mu jeden z učeníků jeho, Ondřej, bratr Šimona Petra: Jestliž zde jeden pacholík, kterýž má pět chlebě ječných a dvě ryby, ale co jest to mezi tak mnohé. Tedy řekl jim Ježíš: Rozkažte lidu, aby se posadil. I posadilo se mužů počtem asi 5000. Tedy vzal Ježíš chleby, a když díky učinil, rozdávali sedícím, též i z ryb, jak mnoho chtěli. A když byli nasyceni, řekl učeníkům svým: Seberte drobtý, kteréž pozůstaly, ať nezhytnou. Tedy sebrali a naplnili 12 košů drobtů z pěti chlebě ječných, jež pozůstaly po těch, kteří jedli. Tedy lidé, když uzřeli div, kterýž učinil Ježíš, pravili: Tentof jest jistě prorok, kterýž má přijíti na svět. Ale Ježíš, když poznal, žeby chtěli přijíti, aby jej vzali a učinili jej králem, ušel opět na horu sám jediný.

L. Chvála tobě, Kriste.

Kn. Zvěstovali skutky Boží, alleluja,

L. A velebili dílo jeho, alleluja.

K. Pán dá požehnání alleluja atd

* Podruhé možná vzítí Jan 2, 1—11 o rozmnožení vína na svatbě v Káni Galilejské z 2. neděle po zjevení Páně.

Modleme se :

Církev svou, prosíme, Pane, milostivě osvěcuj, aby učením sv. Jana Apoštola a evangelisty vyučena, blaženosti věčné dosáhla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista Syna tvého, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého na věky věkův.

L. Amen.

Kn. Od hromobití a krupobití, atd.

Modleme se :

Bože, jenž jsi smrtí svou svět od hříchu osvoboditi ráčil, obrať milostivě, prosíme, lid svůj k sobě, aby ode všeho nebezpečství těla i duše osvobozen, a ode všech nepřátel ochráněn jsa, žádoucího počasí, hojné úrody a pokojných časů dosáhl, a z milostivého požehnání tvého vždycky se radoval. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věků.

L. Amen.

Modleme se :

Vzhledni, prosíme všemohoucí věčný Bože, na naše vezdejší potřeby, a úrody zemské, ku výživě naší prospěšné, dostatečně uděl, oslav jmeno své nad námi, a na příbytky a majetky naše přehojné své požehnání vylij, aby všecky práce naše se dařily a k potřebám našim stačily. Odvrať, nejdobrotivější Bože, od končin našich tuhé mrazy, záhubné blesky, krupobití, lijavce, povodně i všecky povětrné nehody, a vůbec všecko, coby našim požitkům škoditi mohlo. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

Kn. Budiž jmeno Páně pochváleno atd.

Po navracení do kostela zpívá se teprv Otče náš, pak žalm 69. a příslušné modlitby k němu, po litaních ke všem svatým položené, k nimž se dle potřeby pak i jiné přiměřené modlitby připojiti mohou.

IX.

Průvod na boží tělo.

Poznamení.

V římském rituálu nemají posud žádného zvláštního obřadu k průvodu tomuto s nejsvětější Svátostí, aniž kněz činí nějakých zastavení, jako u nás se stává, nýbrž lid zpívá zbožné písně o tomto tajemství ku př. Zvěstuj těla vznešeného a podobné, a kněz kráčí tiše po cestě s Tělem Páně; a když se vrátil do kostela, pomodlí se po odzpíváních dvou slokách (Svátosti té neskonalé, a Otci, Synu čest a chvála) obyčejnou modlitbu a nato po tichu dá požehnání.

V českém rituálu však nachází se zvláštní pobožnost se 4 zastaveními, na způsob průvodu o křížových dnech, s modlitbami za úrodu zemskou a se začátky 4 evangelií. Tu prozatím tedy nelze ničeho měniti. Jelikož však, jak slyšíme, v nové agendě místo oněch 4 evangelií jiné přiměřenější o nejsvětější Svátosti se nacházejí, podáváme zde také podobné k libovolnému užití, ostatní vše u věrném překladu předkládajíce.* Kdoby však chtěl podržeti přece počátky evangelií, vyměň aspoň první svatého Matouše (kniha rodu Ježíše Krista) za jiné ku př. za evangelium mše svaté toho dne neb neděle.

* Podobný překlad vyšel pod názvem Slavnost Božího těla 1859 u Rohlíčka v Praze.

Právod.

Kněz po mši svaté obrácens nejsvětější Svátostí k lidu intonuje

Antifonu : Člověk jeden učil večeri velikou.

I poslal služebníka svého v hodinu večere, by řekl pozvaným, aby přišli, že již všecko jest připraveno. — Pojďte, jezte chléb můj, píte víno, kteréž jsem nalil vám. — Sláva Otci, i Synu, i Duchu svatému. — Že již všecko je připraveno.

Po cestě se zpívá píseň: Zvěstuj těla vznešeného atd.

I. Zastavení.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Kn. Poslyšte slovo Boží podle svatého Jana. (6, 35—43).

L. Sláva tobě, Pane.

Za onoho času řekl Pán Ježíš zástupům: Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nebude lačněti, a kdo věří ve mne, nebude žízniti nikdy; nebo jsem sstoupil s nebe, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný a já ho vzkřísím v den nejposlednější. Reptali tedy na to, že řekl: Já jsem chléb živý, který jsem s nebe sstoupil. Tedy odpověděl jim Ježíš a řekl jim: Žádný nemůže přijíti ke mně, leč Otec, který mne poslal, přitáhne jej, a vzkřísím ho v den nejposlednější.

L. Chvála tobě, Kriste.

Kn. Chléb s nebe dal jsi nám, o Pane, alleluja,

L. Všecku líbeznot v sobě mající, alleluja.

Modleme se:

Bože, jenž jsi nám v přeopdivné Svátosti památku svého umučení pozůstavil, popřej nám, prosíme, aby-

chom svatá tajemství tvého těla a krve tvé tak velebili, bychom ovoce tvého vykoupení stále v sobě okoušeli. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věků.

L. Amen.

Okouří nejsvětější Svátost, nato :

Kn. Od hromobití a krupobití

L. Zachovej nás, Pane Jesu Kriste.

Kn. Budiž milosrdenství tvé nad námi,

L. Jakož jsme doufali v tebe.

Kn. Pane, vyslyš modlitbu mou,

L. A volání mé k tobě přijď.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Modleme se:

Prosíme tě všemohoucí Bože, abys nám na přímluvu blahoslavené Rodičky Boží Marie Panny a svatých anjelů, patriarchů, proroků, apoštolů, mučovníků, vyznavačů, panen, vdov a všech svých Svatých stálou pomocí přispíval, příznivého počasí nám popřál, proti hromobití a krupobití nám s nebe milost svou vyléval, a pokolení lidskému škodlivou povětrnost mocnou pravici svou zničil. Skrze Krista Pána našeho.

Kněz nakouřiv nejsvětější Svátost a obrátě se s ní k lidu zpívá :

Kn. Budiž jméno Páně pochváleno,

L. Od tohoto času až na věky.

Kn. Pomoc naše ve jménu Páně,

L. Který stvořil nebe i zemi.

Kn. (Dělaje tři kříže s nejsvětější Svátostí nad lidem):

Požehnání všemohoucího Boha † Otce, i †

Syna, i ť Ducha svatého sestup na nás i úrodu země,
a zůstávej vždy s námi.

L. Amen.

II. Zastavení.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Kn. Poslyšte slovo Boží podle svatého Jana (6,
51 – 55).

L. Sláva tobě, Pane

Za onoho času řekl Pán Ježíš zástupům: Já jsem chléb živý, jenž jsem s nebe sestoupil. Bude-li kdo jísti z chleba toho, živ bude na věky, a chléb, kterýž já dám, tělo mé jest, jež vydán za život světa. Tedy hádali se vespolek řkouce: Kterak nám může tento dáti tělo své k jedění? Protož řekl jim Ježíš: Amen, amen pravím vám, nebudete-li jísti těla Syna člověka a píti jeho krve, nebude míti v sobě života. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já jej vzkřísím v den nejposlednější.

L. Chvála tobě, Kriste.

Kn. Chleba nebeského udělil jsi jim, o Pane,
alleluja.

L. Chleba anjelského okusili, alleluja.

Modleme se:

Bože jenž jsi nám v přepodivné Svátosti atd.

Nakouřiv nejsvětější Svátost zpívá:

Kn. Od hromobití a krupobití atd.

Modleme se:

Smiluj se, Pane, nad lidem svým, abychom žádným soužením, válkou, nemccemi, nepřiznivou pově-

trností ani nějakým nebezpečenstvím navštívení nebyli, an jsi nás nejdražším tělem a krví Syna svého Pána našeho Ježíše Krista vykoupiti ráčil. Skrze téhož Krista Pána našeho.

L. Amen.

Nakouřt, pak: Budiž jméno Páně pochváleno, atd.

III. Zastavení.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Kn. Poslyšte slovo Boží podle svatého Jana (6, 56—67).

L. Sláva tobě, Pane.

Za onoho času řekl Pán Ježíš zástupům: Tělo mé právě jest pokrm a krev má právě jest nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, ve mně přebývá a já v něm. Jako mne poslal živý otec a já živ jsem pro otce: tak i ten, kdo jí mne, živ bude pro mne. Toť jest chléb, který s nebe sstoupil; ne jako otcové vaši jedli mannu a zemřeli. Kdo jí chléb tento, živ bude na věky. Tedy mnozí z učeníků jeho uslyševše to řekli: Tvrdá jest tato řeč, i kdož ji může slyšeti? Věda pak Ježíš sám u sebe, žeby učenici jeho proto reptali, řekl jim: To-li vás pohoršuje? Což pak, když uzříte Syna člověka, an vstupuje, kdež prvě byl? Duch jest, který obživuje, tělo nic neprospívá; slova, kteráž jsem já mluvil k vám, duch jsou a život. Od tohoto času mnozí z učeníků jeho odešli nazpět, a již více s ním nechodili.

L. Chvála tobě, Kriste.*

Kn. Krmil je z tuku obilí, alleluja,

L. A medem ze skály sytil je, alleluja.

Modleme se:

Bože, jenž jsi nám v přepodivné Svátosti atd.

Nakouřiv nejsvětější Svátost zpívá:

Od hromobití a krupobití atd.

Modleme se:

Dobrotu tvou, všemohoucí Bože, pokorně prosíme, abys úrody a dědiny služebníků svých požehnati, opatrovati a svlažovati ráčil, škodlivé bouřky zaháněl, zaplavení příválů zastavil, úklady zlých duchů vzdaloval, zdravého povětří popřál a ode všech útoků nepřátelských v pokoji ochránil, an jsi nás tělem a krví Syna svého od věčného zahynutí vysvoboditi ráčil. Skrže téhož Krista Pána našeho.

L. Amen.

Nakouří, pak: Budiž jmeno Páně pochváleno a t. d.

IV. Zastavení.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Kn. Poslyšte slovo Boží z evangelium sv. Matouše (26, 26—28).

L. Sláva tobě, Pane.

Za onoho času když byl večer, posadil se Pán Ježíš za stůl s učeníky svými. A když oni večereli, vzal Ježíš chléb a dobrořečil i lámal a dával učení-

* Kdyby nechtěl toho evangelium opakovati, an se při mši svaté (ovšem jen z polovice) čte, může je vynechatí a nahraditi je *počátkem* evangelia svatého Jana (Na počátku bylo Slovo — jež nalezne v evangelium o vánocích) a to zpívej u I. oltáře; naše pak I. čtení u druhého, II. čtení u třetího, tak že IV. naše čtení u posledního oltáře ostane.

kům svým a řekl: Vezměte a jezte, totoť jest tělo mé (kteréž se za vás vydává, to čiňte na mou památku, Lk. 22, 19). A vzav kalich (když povečeřeli Lk. 22, 20) díky činil a dal jim řka: Píte z tohoto všickni, neb toť jest krev má nového zákona, kteráž za mnohé vylita bude na odpuštění hříchů. (To čiňte kolikrátkoli píti budete, na mou památku. I, Kor. 11, 23.)

L. Chvála tobě Kriste.

Kn. Vyvedls chleb ze země, alleluja,

L. A vínem obveselils srdce člověka, alleluja.

Modleme se:

Bože, jenž jsi nám přepodivné svátosti atd.

Nakouřiv nejsvětější svátost zpívá:

Od hromobití a krupobití atd.

Modleme se:

Bože, jenž jsi smrtí svou svět od hříchů osvoboditi ráčil, obrať milostivě, prosíme, lid svůj k sobě, aby ode všeho nebezpečenství těla i duše osvobozen, a ode všech nepřátel ochráněn jsa, žádoucího počasí, hojné úrody a pokojných časů dosáhl, a z milostivého požehnání tvého vždycky se radoval. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův.

L. Amen.

Nakouřt, pak Budiž jmeno Páně pochváleno atd.

Po uděleném požehnání zpívá se: Zvěstuj těla vznešeného atd. nebo jiná píseň, nebo intonuje kněz chválozpěv Ambrosianský: Tě Bože chválíme, který lid po cestě zpívá,

a za knězem při zpěvu tomto nazpět do kostela se ubírá. Postaviv kněz nejsvětější svátost na oltář, zazpívá: Dobrořečme Otcí atd. a modlitbu: Bože jehožto milosrdenství atd., načež zpívajíce 2 slohy písně Zvěstuj těla totiž Svátosti té neskonalé, a Otcí Synu čest a chvála, k níž připojí se obvyklý veršák s modlitbou a dá se po tichu požehnání.

X.

Některá žehnání.

1.

Svěcení kříže. *

Kn. Pomoc naše ve jmenu Páně,

L. Který stvořil nebe i zemi.

Kn. Pane, vyslyš modlitbu mou,

L. A volání mé k tobě přijď.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Modleme se :

Prosíme tě, Pane svatý, Otče všemohoucí, Bože věčný, abys ráčil požehnati † toto znamení kříže, by bylo pokolení lidskému prostředkem k spasení, k utvrzení víry, k prospěchu dobrých skutků, k spasení duší, a k útěše, obraně a ochraně proti krutým útokům nepřátelským. Skrze Krista Pána našeho.

L. Amen.

* Taktéž děje se svěcení pomníků, mají li jen znamení kříže na sobě.

Požehnej † Pane tento kříž svůj, na němž jsi svět od věčného zahynutí vysvoboditi, a utmučením svým pokušítele k hříchu, jenž se radoval z provinění prvního člověka, když jedl ze zapovězeného stromu, přemoci ráčil. (*Pokropí ho.*)

Posvěceno budiž toto znamení kříže ve jmenu † Otce, † i Syna, † i Ducha svatého, aby ti, kteří se u tohoto kříže ke cti Páně modlíti a klečeti budou, zdraví těla i duše požívali. Skrze Krista Pána našeho.
L. Amen.

(*Kněz kleče, políbí jej.*)

2.

Žehnání obrazů a soch Svatých.

Kn. Pomoc naše ve jmenu Páně,
L. Který stvořil nebe i zemi.
Kn. Pán s vámi,
L. A s duchem tvým.

Modleme se :

Všemohoucí věčný Bože, jenž obrazy nebo sochy svých Svatých zhotovovati povoluješ, abychom sobě, kolikrátkoli na ně očima pátřítie, jejich skutky a svatý život k následování do paměti vstípili: račiž, prosíme, i tento obraz (i tuto sochu), ke cti a památce — jednorozeného Syna tvého, Pána našeho Ježíše Krista, nebo — bláhoslavené Panny Marie Rodičky Boží — svatého (Apoštola — Mučeníka — Vyznávače — Biskupa — svaté N. panny — vdovy) zřízený † požehnati a † posvětiti, a učíň, aby každý, kdo před ním (— u něho — s ním —) jednoroze-

ného Syna tvého (— blahoslavenou Pannu — svatého apoštola — Mučenika — Vyznavače — Pannu) vroucně ctíti a vzývati bude, skrze jeho zásluhy od tebe již nyní potřebnou milost obdržel a jednou pak věčného spasení dosáhl. Skrze téhož Krista Pána našeho.

L. Amen.

(*Pokropí jej.*) *

3.

Žehnání domu vůbec.

Obyčejné svěcení domu může se dle předpisu rituálu římského státi trojím způsobem a sice :

a.

Zcela jako když se vstoupí k nemocnému při zaopatřování, (viz str. 17.) totiž Pokoj domu tomuto, až Pán s vámi a na to hned modlitbu Vyslyš nás Pane svatý . . . Amen, načež dům tento pokropí.

b.

Kn. Pomoc naše ve jmenu Páně,

L. Který stvořil nebe i zemi.

Kn. Pane vyslyš modlitbu mou,

L. A volání mé k tobě přijď.

* Žehnání chrámového praporce není zvláštní v rituále ani v římském ani v českém, an má vždy kříž anebo i obraz nějakého Svatého, a dle obou těchto vzorů svěcen býti může.

Modleme se :

Požehnej † Pane Bože všemohoucí dům tento, by v něm přebývalo zdraví, čistota, vítězství, síla, pokora, dobrota a mírnost, zachovávání příkázání Božích a díky činění Bohu Otci, Synu i Duchu svatému, a požehnání toto zůstávej vždy nad domem tímto a nad obyvateli jeho.

L. Amen.

(*Pokropí jej.*)

c.

Kn. Pomoc naše v jmenu Páně,

L. Který stvořil nebe i zemi.

Kn. Pán s vámi,

L. I s duchem tvým.

Modleme se :

Pokorně tě prosíme, všemohoucí Bože Otče, za tento dům a obyvatele a věci jeho, abys jej † požehnatí a † posvětití a vším dobrým naplnití ráčil, uděl jim, Pane, z rosy nebes hojnost, a z úrodnosti země štědrost všeho, a žádosti prosby jejich milostivě vyplň. Račiž touto modlitbou naší † požehnatí a † posvětití tento dům, jako jsi požehnatí ráčil obydlí Abrahamovo, Isákovo a Jakobovo, nechť anjelé svatí tvoji v přibytku tomto bydlí a je i obyvatele jeho opatrují. Skrže Krista Pána našeho.

L. Amen.

(*Pokropí jej.*) *

KONEC.

* Dle toho spravuj se i při žehnání školy a továrny atd., an pro ně ani v římském ani v českém ritualu žádného obřadu nestává, a tudíž volnost knězi svéticimu při tom ponechána jest.

OBSAH.

Stránka

I. Křest	1
II. Úvod	7
<i>Dodatek.</i>	
1. Obětování dítěte	10
2. Úvod, když dítě zemřelo	11
III. Oddavky	—
<i>Dodatek.</i>	
1. Žehnání prstenů	14
2. Žehnání snoubenců mezi mší sv.	15
IV. Zaopatřování	17
1. Přípravné modlitby	—
2. Svatá zpověď a sv. přijímání	18
3. Pomazání sv. oleji	20
4. Ap. požehnání při skonání	22
V. Pohřby	24
A. Dospělých	—
B. Maličkých	31
<i>Dodatek.</i>	
1. Ve výroční den smrti	34
2. Na den všech věrných zemřelých	35
VI. Svěcená voda	36
1. Žehnání její	—
2. Kropení v neděli	39
3. Žehnutí křidy tříkrálové	40

	Stránka
VII. Svatý týden	40
1. Na květnou neděli průvod s ratolestmi	—
2. Zelený čtvrtek	41
a) přerážení nejsvětější Svátosti. (Zvěstuj Těla)	—
b) Odhalování oltářů (Žalm 21.)	42
3. Hodinky v tyto dny	44
4. Vzkříšení	46
<i>Dodatek.</i>	
1. Te Deum laudamus (Tě Bože chváíme)	47
2. Salve regina (Královno nebes)	48
VIII. Průvody na sv. Marka a o křížové dny	—
IX. Průvod o Božím těle	59
X. Některá žehnání	66
1. Kříže (pomníku)	—
2. Obrasu, sochy (praporce)	67
3. Domu (školy, továrny)	68

Dra. Konráda Martina

Katolická věrouka

pro vyšší střední školy.

Přeložil Bohumil F. Hakl,
katecheta na c. k. gymnasiu v Hradci Králové.

Druhé, opravené vydání.
v. 8. (X a 194 str.) 1 zl. 20 kr.

Dra. Konráda Martina

Učebná kniha katolického náboženství

pro vyšší ústavy, zvláště vyšší gymnasia a reálky.

Obsahuje:

stručný dějepis zjevení božího na základě písem svatých
starého i nového zákona, čili tak zvanou introdukci a
nauku o církvi.

Přeložil a pro školu upravil **Bohumil F. Hakl.**

Díl první čili všeobecný.

Pro 5. třídu gymn. nebo 4. reální
v. 8. (VIII a 160 str.) 96 kr., váz. 1 zl. 14 kr.

Dra. Konráda Martina

Katolická mravověda

pro vyšší učebné ústavy Rakouské.

Přeložil

Matěj Procházka.

v. 8. (194 str.) 1 zl. 12 kr., váz. 1 zl. 30 kr.

Obrázky posvátných příběhův.

Ditkám i dospěléjšímu lidu vydal

František Doucha.

52 pěkně rytých obrázků, opatřených výkladnými básněmi,
modlitbami atd.

Nové laciné vydání.

Celá sbírka (56 obrázkův) 60 kr., 20 obrázkův 30 kr., jednotlivé
obrázky po 2 kr.

Dějiny zjevení Božího v Starém Zákoně.

Pro mládež gymnasiální v cís. Rakouském.

Zčeštil

Matěj Procházka,

c. k. učitel gymnasiální v Brně.

S povolením nejdůstojnějšího arcibiskupského ordinariátu v Praze.

v. 8. (VI a 276 str.) 1 zl. 36 kr., váz. 1 zl. 54 kr.

Dr. J. FESSLERA

Dějiny církve Christovy

pro vyšší gymnasia.

Přeložil

Matěj Procházka,

cís. král. gymnasiální učitel v Brně.

S povolením nejdůstojnějšího arcibiskupského ordinariátu v Praze.

Díl první.

v. 8. (194 str.) 1 zl. 12 kr., váz. 1 zl. 30 kr.

Díl druhý.

v. 8. (IV a 280 str.) 1 zl. 60 kr., váz. 1 zl. 80 kr.

Jan Slavík

čili

život mladého řemeslníka.

Pravdivý příběh z naší doby.

Sepsal

Ludvik Just.

Dle druhého, opraveného vydání přeložil

František Poimón.

Cena 1 zl. 20 kr.

„Jak již titul prostonárodně psané knížky naznačuje, obsahuje tato vypsání života řemeslníka Slavíka, kterýž na vyučení dán do Vídně, zakoušeti zde musel jako mnoho set jiných mladíků mučnická léta, načež po vyučení do světa šel a všechna království a země rakouské procestoval, na kteráž cestě mnoho dobrodružství zažil. Spisu tohoto povšimnouti by si měly zvláště spolky dělnické a řemeslnické, pak ředitelstva průmyslových škol a k rozšíření jeho působiti.“ („Věstník bibl.“ roč. II. č. 12.)